

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-178-18

Druk nr 3086
Warszawa, 30 listopada 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej oraz ustawy o działach administracji rządowej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Przedsiębiorczości i Technologii.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej oraz ustawy o działach administracji rządowej

Art. 1. W ustawie z dnia 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 601 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.”;
- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Agencja podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.”;
- 3) w art. 3:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencja realizuje zadania w zakresie wspierania:

 - 1) przemysłu kosmicznego;
 - 2) badań;
 - 3) użytkowania przestrzeni kosmicznej;
 - 4) rozwoju techniki kosmicznej, w tym inżynierii satelitarnej;
 - 5) wykorzystania badań i ich wyników do celów użytkowych, gospodarczych, obronnych, bezpieczeństwa państwa i naukowych.”,
 - b) w ust. 2:
 - uchyla się pkt 2 i 3,
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) identyfikowanie i analizowanie, we współpracy z właściwymi ministrami, wyzwań i problemów współpracy międzynarodowej w dziedzinie badania i użytkowania przestrzeni kosmicznej;”,
 - uchyla się pkt 6,
 - pkt 7–11 otrzymują brzmienie:

„7) współdziałanie z Polskim Komitetem Normalizacyjnym, właściwymi organami państwa i organizacjami międzynarodowymi w zakresie tworzenia definicji, norm i specyfikacji technicznych z zakresu techniki kosmicznej, w tym inżynierii satelitarnej;

- 8) sprawowanie doradztwa w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej oraz udział w europejskim procesie harmonizacji technologii kosmicznych i satelitarnych w charakterze wsparcia eksperckiego;
 - 9) wspieranie organów państwa w sprawach dotyczących polityki kosmicznej, w tym przygotowywanie i udostępnianie tym organom analiz i raportów z zakresu badań przestrzeni kosmicznej oraz jej użytkowania w różnych sektorach gospodarki, a także w obszarach obronności i bezpieczeństwa państwa;
 - 10) prowadzenie rejestru obiektów znajdujących się w przestrzeni kosmicznej na zasadach określonych w Konwencji o rejestracji obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, otwartej do podpisania w Nowym Jorku dnia 14 stycznia 1975 r. (Dz. U. z 1979 r. poz. 22);
 - 11) uczestniczenie, na wniosek właściwych organów państwa, w procesie konsultacji dotyczących polskiej aktywności w dziedzinie badań i użytkowania przestrzeni kosmicznej, w szczególności przez wskazywanie doradców i ekspertów do polskich delegacji i przedstawicielstw w instytucjach Unii Europejskiej, Europejskiej Agencji Kosmicznej, Europejskiej Organizacji Eksploatacji Satelitów Meteorologicznych (EUMETSAT), Europejskiej Agencji Obrony (EDA), Europejskiej Organizacji Badań Astronomicznych na Półkuli Południowej (ESO), Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO), Komitetu Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej (UN COPUOS) i innych organizacji międzynarodowych;”;
- pkt 14–16 otrzymują brzmienie:
- „14) prowadzenie działalności edukacyjnej w zakresie badania i użytkowania przestrzeni kosmicznej, a także wspieranie organizacji i przedsięwzięć promujących sprzyjające warunki dla prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej;
 - 15) identyfikowanie i analizowanie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, potrzeb kształcenia na poziomie wyższym specjalistów w zakresie użytkowania przestrzeni kosmicznej i wspieranie kształcenia ekspertów w dziedzinie techniki kosmicznej,

w szczególności inżynierii satelitarnej, w kooperacji z krajowymi i zagranicznymi uczelniami i instytucjami badawczymi;

16) wykonywanie zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa określonych przez Ministra Obrony Narodowej lub inny organ administracji rządowej, uzgodnionych z ministrem właściwym do spraw gospodarki, w tym dotyczących:

- a) satelitarnej obserwacji powierzchni Ziemi,
- b) obserwacji przestrzeni kosmicznej,
- c) nawigacji i łączności satelitarnej,
- d) analiz zagrożeń w przestrzeni kosmicznej,
- e) technologii raketowych.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 16, jest finansowana ze środków budżetu państwa, których dysponentem jest organ określający zakres realizowanych zadań.”;

4) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Agencja może udzielać wsparcia niefinansowego w związku z realizacją zadań określonych w art. 3 ust. 2 pkt 8 i 12–14, z przeznaczeniem na:

- 1) szkolenia;
- 2) doradztwo;
- 3) udział w targach, misjach gospodarczych oraz innych wydarzeniach.

2. Wsparcie może być udzielane jako:

- 1) pomoc publiczna w ramach wyłączeń grupowych;
- 2) pomoc de minimis;
- 3) pomoc niestanowiąca pomocy publicznej oraz pomocy de minimis.

3. Wsparcie jest udzielane:

- 1) osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej;
- 2) przedsiębiorcom;
- 3) podmiotom statutowo działającym w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej;
- 4) partnerom społecznym i gospodarczym w rozumieniu art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 r. poz. 1307 i 1669).

4. Wsparcie nie może być udzielone:

- 1) osobie albo podmiotowi, o których mowa w ust. 3, jeżeli nie wykonały albo nienależycie wykonały w istotnym stopniu projekt realizowany na zlecenie Agencji, organizacji międzynarodowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 11, oraz innych organizacji, których działalność jest związana z zakresem spraw należących do zadań Agencji, co doprowadziło do rozwiązania umowy, na podstawie której realizowały projekt lub zasądzenia odszkodowania;
- 2) osobom, wobec których prawomocnie orzeczono naruszenie zasad etyki w nauce, o których mowa w art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2018 r. poz. 1475 i 1669), art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 736 i 1669) i art. 287 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668 i 2024).

5. Wsparcie jest udzielane na wniosek, do którego dołącza się oświadczenie o braku przesłanek uniemożliwiających udzielenie wsparcia określonych w ust. 4 składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że nie zachodzą przesłanki uniemożliwiające udzielenie przez Polską Agencję Kosmiczną wsparcia, o których mowa w art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 601, 1669 i ...).”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przeznaczenie oraz szczegółowe warunki i tryb udzielania niefinansowego wsparcia przez Agencję, mając na względzie efektywne i skuteczne wykorzystanie tego wsparcia oraz zapewnienie przejrzystości jego udzielania w ramach pomocy publicznej i pomocy de minimis, a także potrzebę uzyskania informacji niezbędnych do udzielenia wsparcia.”;

- 5) użyte w art. 6 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 7 w ust. 2 w pkt 8, w art. 8 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 14 w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 16 w ust. 1 i 3, w art. 17 w ust. 2 oraz w art. 19 w ust. 12

w różnym przypadku wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”;

6) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji jest powoływany przez ministra właściwego do spraw gospodarki na 5-letnią kadencję spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Powołanie następuje w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania informacji o wyłonionych kandydatach, po zasięgnięciu opinii Rady Agencji, Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nieprzedstawienie opinii, o której mowa w ust. 1, w terminie miesiąca od dnia otrzymania propozycji ministra właściwego do spraw gospodarki, oznacza akceptację kandydata wskazanego przez ministra.”,

c) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) niezatwierdzenia lub nieprzedstawienia w terminie określonym w art. 19 ust. 11 któregośkolwiek ze sprawozdań, o których mowa w tym przepisie, jeżeli pełnił funkcję przez cały rok, za który sprawozdanie jest składane.”,

d) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw gospodarki może odwołać Prezesa Agencji przed upływem kadencji, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w przypadku:”,

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) niezatwierdzenia lub nieprzedstawienia w terminie określonym w art. 19 ust. 11 któregośkolwiek ze sprawozdań, o których mowa w tym przepisie, jeżeli pełnił funkcję w roku, za który sprawozdanie jest składane.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Nieprzedstawienie opinii, o której mowa w ust. 3, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania informacji o zamiarze odwołania Prezesa Agencji oznacza akceptację odwołania Prezesa Agencji przed upływem kadencji.”,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku odwołania Prezesa Agencji minister właściwy do spraw gospodarki powierza wiceprezesowi albo innej osobie spełniającej kryteria określone w art. 15 ust. 1 pełnienie obowiązków Prezesa Agencji, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością jednorazowego przedłużenia tego okresu o kolejne 3 miesiące.”,

g) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. W przypadku niewyłonienia Prezesa Agencji w terminie 6 miesięcy od dnia odwołania dotychczasowego Prezesa Agencji, minister właściwy do spraw gospodarki powierza kolejnemu wiceprezesowi albo innej osobie spełniającej kryteria określone w art. 15 ust. 1 pełnienie obowiązków Prezesa Agencji, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością jednorazowego przedłużenia tego okresu o kolejne 3 miesiące.

6. Osoba pełniąca obowiązki Prezesa Agencji przestaje pełnić swoją funkcję z dniem powołania Prezesa Agencji.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki zarządza nabór na stanowisko Prezesa Agencji w terminie 2 tygodni od dnia odwołania Prezesa Agencji.”;

7) w art. 9:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) posiada co najmniej: tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, 2-letnią praktykę na stanowisku kierowniczym oraz 4-letni staż pracy w sektorze naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej związany z zakresem spraw należących do zadań Agencji;”,

b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji, a także w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej odpowiednio ministra właściwego do spraw gospodarki i Agencji.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ogłoszenie informacji o naborze następuje co najmniej na 4 miesiące przed upływem kadencji Prezesa Agencji albo w terminie 2 tygodni od zarządzenia naboru zgodnie z art. 8 ust. 7.”,

- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni i dłuższy niż 21 dni od dnia zamieszczenia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.”,
 - e) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.”,
 - f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie miesiąca od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 6.”,
 - g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej odpowiednio ministra właściwego do spraw gospodarki i Agencji.”,
 - h) uchyla się ust.10;
- 8) w art. 10:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prezes Agencji kieruje Agencją przy pomocy nie więcej niż dwóch wiceprezesów.

2. Wiceprezesa powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa Agencji, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje wiceprezesa. Do odwołania wiceprezesa przepisy art. 8 ust. 2, 3 i 3a stosuje się odpowiednio.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „art. 9 ust. 2–10” zastępuje się wyrazami „art. 9 ust. 2–9”,
 - c) w ust. 4 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) posiada co najmniej: tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, 2-letnią praktykę na stanowisku kierowniczym i 3-letni staż pracy w sektorze naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej związany z zakresem spraw należących do zadań Agencji;”,

- d) uchyla się ust. 5 i 6,
- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku odwołania wiceprezesa minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji, powierza innej osobie pełnienie obowiązków wiceprezesa do czasu wyłonienia kandydata w drodze konkursu, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością jednorazowego przedłużenia tego okresu o kolejne 3 miesiące.”;

- 9) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11.1 Prezes Agencji powołuje i odwołuje dyrektorów oddziałów terenowych oraz dyrektorów komórek organizacyjnych Agencji.

2. Stanowisko dyrektora oddziału terenowego Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim;
- 2) posiada wyższe wykształcenie i tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej 2-letnią praktykę na stanowisku kierowniczym;
- 6) posiada co najmniej 3-letni staż pracy w sektorze naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej związany z zakresem spraw należących do zadań Agencji;
- 7) posiada autorytet dający rękojmię prawidłowej realizacji zadań Agencji.

3. Prezes Agencji powołuje zastępcę dyrektora oddziału terenowego Agencji na wniosek dyrektora oddziału. Do kandydata na zastępcę dyrektora stosuje się przepisy ust. 2 pkt 1–4.

4. Prezes Agencji odwołuje dyrektora oddziału terenowego Agencji w przypadku:

- 1) niewykonywania albo nieprawidłowego wykonywania obowiązków dyrektora;
- 2) zaprzestania spełniania jednego z wymogów, o których mowa w ust. 2.

5. Do odwołania zastępcy dyrektora oddziału terenowego Agencji przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

10) w art. 13:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Agencji niezwłocznie udostępnia członkom Rady Agencji, na pisemne żądanie, wszelkie dokumenty związane z działalnością Agencji.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Posiedzenia Rady Agencji odbywają się co najmniej 2 razy w roku, w szczególności w celu omówienia projektów planów i sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 7.

3b. Przewodniczący Rady Agencji zwołuje posiedzenia Rady z własnej inicjatywy, na wniosek Prezesa Agencji lub co najmniej 4 członków Rady, w terminie 3 tygodni od dnia otrzymania wniosku.

3c. Rada Agencji podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków Rady.”;

11) w art. 14:

a) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki powołuje do członkostwa w Radzie Agencji jedną osobę jako swojego przedstawiciela oraz po jednym przedstawicielu na wniosek:

- 1) Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- 2) Ministra Obrony Narodowej,
- 3) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki,
- 4) ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- 5) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 6) ministra właściwego do spraw administracji publicznej,
- 7) ministra właściwego do spraw informatyzacji,
- 8) ministra właściwego do spraw rolnictwa,
- 9) ministra właściwego do spraw środowiska,
- 10) ministra właściwego do spraw transportu

– pełniących funkcję co najmniej dyrektora departamentu oraz posiadających wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.

3. W przypadku gdy minister kieruje więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 2, do członkostwa w Radzie Agencji wyznacza jednego przedstawiciela.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki powołuje do członkostwa w Radzie Agencji po 4 członków:

- 1) przedstawicieli nauki – spośród osób rekomendowanych przez Prezesa Polskiej Akademii Nauk w porozumieniu z Komitetem Badań Kosmicznych i Satelitarnych;
- 2) przedstawicieli przemysłu – z własnej inicjatywy, spośród przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie technologii satelitarnych uczestniczących w realizacji projektów Europejskiej Agencji Kosmicznej.

5. Powołanie członka Rady Agencji następuje w terminie miesiąca od dnia wygaśnięcia kadencji dotychczasowego członka Rady albo w przypadku konieczności zapewnienia składu Rady zgodnego z ust. 3.”,

b) ust. 7–9 otrzymują brzmienie:

„7. Kadencja członka Rady Agencji trwa 5 lat i rozpoczyna się z dniem powołania.

8. Członkostwo w Radzie Agencji wygasa w przypadku upływu kadencji członka Rady Agencji, śmierci członka Rady Agencji, jego odwołania albo rezygnacji.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje członka Rady Agencji z własnej inicjatywy, na wniosek organu, który go wyznaczył, lub na wniosek Przewodniczącego Rady Agencji. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje członka Rady Agencji w przypadku:

- 1) niewykonywania obowiązków członka Rady Agencji;
- 2) utraty autorytetu dającego rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady Agencji;
- 3) choroby uniemożliwiającej sprawowanie funkcji członka Rady Agencji;
- 4) zaprzestania spełniania wymogu, o którym mowa w ust. 2;
- 5) konieczności zapewnienia składu Rady zgodnego z ust. 3.”,

c) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Do kandydatów na członków Rady Agencji nie stosuje się wymogu posiadania pozytywnej opinii Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, o której mowa w art. 24 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2018 r.

poz. 1182, 1669, 1735 i 2024) oraz wymogów wymienionych w lit. a–j w art. 19 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.”;

12) w art. 15:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Nabór kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji jest otwarty i konkurencyjny. W Agencji mogą być zatrudnione osoby, które posiadają:

- 1) wykształcenie średnie albo wyższe – w zależności od zadań wykonywanych na danym stanowisku pracy;
- 2) wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji;
- 3) umiejętności i doświadczenie niezbędne do wykonywania zadań na danym stanowisku pracy.

2. Informację o naborze ogłasza się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej odpowiednio ministra właściwego do spraw gospodarki i Agencji. Termin składania dokumentów określony w ogłoszeniu o naborze nie może być krótszy niż 10 dni od dnia zamieszczenia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wyniki naboru ogłasza się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej odpowiednio ministra właściwego do spraw gospodarki i Agencji.”;

13) w art. 19:

a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Prezes Agencji przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia:

- 1) sprawozdanie finansowe Agencji wraz ze sprawozdaniem z badania,
 - 2) roczne sprawozdanie z działalności Agencji
- za rok ubiegły w terminie do dnia 31 marca następnego roku; do sprawozdań dołącza się opinię Rady Agencji.”,

b) uchyla się ust. 13.

Art. 2. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 762, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) w ust. 2 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) kształtowania i prowadzenia polityki kosmicznej, w tym na arenie międzynarodowej, w szczególności w ramach współpracy z Unią Europejską i Europejską Agencją Kosmiczną;”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ministrowi właściwemu do spraw gospodarki podlega Urząd Dozoru Technicznego, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Polska Agencja Kosmiczna.”;

2) w art. 33a w ust. 1 uchyla się pkt 16.

Art. 3. 1. Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej, zwanej dalej „Agencją”, powołany na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 pełni funkcję do czasu wygaśnięcia kadencji, na którą został powołany. Do odwołania Prezesa Agencji przed upływem kadencji mają zastosowanie przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wiceprezesa Agencji powołani na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 pełnią obowiązki do dnia powołania wiceprezesa Agencji zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Osoby powołane do składu Rady Agencji na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 zachowują członkostwo w Radzie do czasu wygaśnięcia kadencji, na którą zostali powołani. Do odwołania członka Rady Agencji przed upływem kadencji mają zastosowanie przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. 1. Stosunki pracy z osobami zatrudnionymi w dniu wejścia w życie ustawy w Agencji wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy w terminie miesiąca od dnia ich zaproponowania.

2. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy może nastąpić za wypowiedzeniem przez pracownika.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669 i 1693.

3. W przypadku wygaśnięcia stosunków pracy na podstawie ust. 1, pracownikom Agencji przysługuje odprawa pieniężna w wysokości i na zasadach określonych w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1969).

4. Postępowania dotyczące naboru na stanowiska pracy w Agencji wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zakończeniu z tym dniem bez wyboru kandydata.

Art. 5. 1. Sprawozdanie finansowe i roczne sprawozdanie z działalności Agencji, o których mowa w art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, są zatwierdzane odpowiednio przez organ sprawujący nadzór nad Agencją albo organ, któremu Agencja podlegała przez co najmniej 3 kwartały w roku kalendarzowym, za który sprawozdania są składane, w terminie określonym w art. 19 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Projekty planów działalności Agencji oraz planu finansowego Agencji, o których mowa odpowiednio w art. 16 i art. 17 ustawy zmienianej w art. 1, na rok kalendarzowy następujący po roku, w którym ustawa wchodzi w życie, przekazane do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów i nie zatwierdzone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 6. Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, w tym dotacji podmiotowej i celowej, między częścią budżetu państwa, której dysponentem jest Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów a częścią, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikających z ustawy budżetowej.

Art. 7. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel ustawy

Zmiany proponowane w projektowanej ustawie zmierzają do:

- 1) uporządkowania i doprecyzowania zakresu zadań Polskiej Agencji Kosmicznej (zwanej dalej „PAK” albo „Agencją”), jako agencji wykonawczej mającej zapewniać potrzebne wsparcie eksperckie i wiedzę technologiczną innym organom administracji publicznej zaangażowanym w działalność kosmiczną, a także odpowiedzialnej za przygotowanie i koordynację wdrażania Krajowego Programu Kosmicznego;
- 2) dostosowania nadzoru nad PAK do rozwiązań obowiązujących w innych państwach europejskich, zwłaszcza w państwach członkowskich Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA);
- 3) wprowadzenia uprawnień w organizacji PAK.

Dla osiągnięcia tych celów niezbędne jest wprowadzenie zmian do ustawy z 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej¹⁾ (zwanej dalej „ustawą o PAK”) oraz ustawy z 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej²⁾.

II. Dotychczasowy i projektowany stan prawny:

1) zmiany w zakresie organu sprawującego nadzór nad PAK (art. 1 pkt 2, 5–12 oraz art. 2 projektu ustawy)

W obowiązującym stanie prawnym działalność PAK jest nadzorowana przez Prezesa Rady Ministrów (art. 2 ustawy o PAK). Jak pokazuje jednak doświadczenie innych państw członkowskich ESA, które posiadają krajową agencję kosmiczną lub inną wyodrębnioną strukturę organizacyjną wspierającą działalność kosmiczną, instytucje te podlegają właściwemu ministrowi odpowiedzialnemu za politykę kosmiczną – zwykle ministrowi gospodarki/przemysłu lub nauki/badań. Francuski CNES podlega Ministerstwu Badań, niemiecki DLR Ministerstwu Gospodarki i Energii, włoska ASI Ministerstwu Edukacji, Uniwersytetów i Badań, brytyjska UKSA Departamentowi Biznesu, Energii i Strategii Przemysłu, hiszpańskie CDTI Ministerstwu Gospodarki i Konkurencyjności, rumuńska ROSA Ministerstwu Edukacji i Badań, norweskie

¹⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 601 i 1669.

²⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 762, 810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669 i 1693.

NSC Ministerstwu Handlu, Przemysłu i Rybołówstwa. W żadnym z państw ESA krajowa agencja kosmiczna nie jest nadzorowana bezpośrednio przez Prezesa Rady Ministrów. Jest to rozwiązanie spójne z regulacjami obowiązującymi w Unii Europejskiej i ESA, w których to organizacjach w najważniejszych organach decyzyjnych kraje członkowskie są reprezentowane przez właściwe ministerstwa. Sprawowanie nadzoru nad krajową agencją kosmiczną przez ministerstwo odpowiedzialne za politykę kosmiczną zapewnia niezbędną spójność podejmowanych działań na szczeblu politycznym i operacyjnym. Równocześnie krajowe agencje kosmiczne realizują zadania na potrzeby innych resortów, w tym zwłaszcza ministerstw obrony. Przykładem może być francuski CNES będący operatorem systemu obserwacji Ziemi Pleiades czy włoska ASI odpowiedzialna za CosmoSkyMed, (pomimo, że w żadnej z tych agencji nie ma wyodrębnionego pionu wojskowego).

Dlatego też proponuje się, by organem, któremu podlegać będzie PAK był minister właściwy do spraw gospodarki, któremu zgodnie z § 2 uchwały nr 6 Rady Ministrów z 26 stycznia 2017 r. w sprawie przyjęcia Polskiej Strategii Kosmicznej³⁾, Rada Ministrów powierzyła koordynację nad wykonaniem Polskiej Strategii Kosmicznej. Zgodnie z uchwałą nr 121/2012 Rady Ministrów z 22 czerwca 2012 r. w sprawie przyjęcia programu rozwoju pod nazwą „Program działań na rzecz rozwoju technologii kosmicznych i wykorzystania systemów satelitarnych w Polsce”, minister właściwy do spraw gospodarki odpowiadał za realizację programu. Minister właściwy do spraw gospodarki odpowiada również za wykonanie umów międzynarodowych związanych z przystąpieniem Polski do ESA na mocy uchwały nr 167/2012 Rady Ministrów z 8 października 2012 r. w sprawie przedłożenia umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Europejską Agencją Kosmiczną w sprawie przystąpienia Polski do Konwencji o utworzeniu Europejskiej Agencji Kosmicznej i związanych z tym warunków, podpisanej w Warszawie dnia 31 lipca 2012 r. oraz Konwencji o utworzeniu Europejskiej Agencji Kosmicznej sporządzonej w Paryżu dnia 30 maja 1975 r., do ratyfikacji. W konsekwencji proponuje się nadanie następującego brzmienia art. 2 ustawy o PAK: „Polska Agencja Kosmiczna podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki” oraz wprowadzenie niezbędnych zmian dostosowawczych w kolejnych artykułach odnoszących się do

³⁾ M.P. poz. 203.

kwestii podległości PAK przez zastąpienie wyrazów „Prezes Rady Ministrów” wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki” w stosownych przypadkach gramatycznych (art. 1 pkt 5 projektu ustawy), jak również dodanie strony podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki w art. 9 i art. 15 ustawy o PAK.

2) zmiana siedziby PAK (art. 1 pkt 1 projektu ustawy)

Obecnie siedzibą PAK jest miasto Gdańsk (art. 1 ust. 3 ustawy o PAK). Projekt zakłada przeniesienie siedziby Agencji do Warszawy. Realizacja zadań PAK związanych z koniecznością stałej współpracy z ministerstwami i urzędami centralnymi, jak również utrzymywanie kontaktów międzynarodowych wymagają ze względów logistycznych lokalizacji jej centrali w Warszawie. Warto również zauważyć, że większość podmiotów polskiego sektora kosmicznego jest skupiona w województwie mazowieckim. Należy podkreślić, że zgodnie z raportem NIK z 07.06.2017 r. (<https://www.nik.gov.pl/plik/id,14200.pdf>), w 2016 r. w Polskiej Agencji Kosmicznej spośród 41,64 etatów i kosztów w kwocie 4.638,8 tys. zł, około 65% dotyczyło osób wykonujących pracę w siedzibie Oddziału Terenowego w Warszawie (27,05 etatu i 2.924,1 tys. zł). Powyższe oznacza, że zmiana siedziby stanowić będzie jedynie dostosowanie do istniejącego stanu faktycznego. Projektowana zmiana nie będzie też generować dodatkowych kosztów, albowiem już obecnie Agencja ponosi wydatki na utrzymanie biura w Warszawie. Warto zauważyć, że w biurze PAK w Warszawie zatrudniona jest większość pracowników (w tym cały pion wojskowy). Równocześnie, zachowana zostaje możliwość posiadania przez Agencję oddziałów terenowych (art. 1 ust. 4 ustawy o PAK), dzięki czemu dotychczasowa formalna centrala w Gdańsku mogłaby zostać przekształcona w oddział. Wydaje się, że poczynione już inwestycje związane z powstaniem oddziałów terenowych wraz z zapleczem nie powinny zostać zmarnowane. W Gdańsku nastąpił wyraźny wzrost zainteresowania tematyką kosmiczną, zwłaszcza w aspekcie wspierania edukacji, natomiast bliskość Doliny Lotniczej i możliwość współpracy z Ukrainą przemawiają za utrzymaniem oddziału Agencji w Rzeszowie.

3) doprecyzowanie zadań Agencji (art. 1 pkt 3 projektu ustawy)

Proponuje się zmianę brzmienia art. 3 ustawy o PAK w celu uporządkowania i doprecyzowania zakresu zadań PAK. Zgodnie z proponowanym przepisem ust. 1, Agencja ma wspierać przemysł kosmiczny, szeroko rozumiane badania, użytkowanie przestrzeni kosmicznej, rozwój technik kosmicznych, w tym inżynierii satelitarnej, a także wykorzystanie badań i ich wyników dla celów użytkowych, gospodarczych, obronnych, bezpieczeństwa państwa i naukowych.

Ze wspierającą rolą koresponduje obowiązek współdziałania Agencji z innymi organami i instytucjami państwa. Obowiązek ten wynika wprost z art. 3 ust. 3 ustawy o PAK w aktualnym brzmieniu. Obejmuje on współdziałanie nie tylko z organami administracji rządowej, ale także szerzej – z innymi organami i instytucjami państwa. Obowiązek współdziałania wiąże się z interdyscyplinarnym charakterem zadań powierzonych Agencji. PAK może je należycie wykonywać tylko we współpracy z innymi organami i instytucjami państwa.

Szczegółowe zadania PAK są wymienione w ust. 2 i można je podzielić na kilka zasadniczych „wątków tematycznych”:

- a) zapewnianie wsparcia eksperckiego i wiedzy technologicznej innym organom administracji publicznej zaangażowanym w działalność kosmiczną w zależności od ich potrzeb, w szczególności przez przygotowywanie i udostępnianie im raportów i analiz oraz udział w procesie konsultacji dotyczących polskiej polityki kosmicznej,
- b) opracowanie i wdrażanie Krajowego Programu Kosmicznego, który ma być jednym z kluczowych instrumentów realizacji Polskiej Strategii Kosmicznej, przyjętej przez Radę Ministrów w styczniu 2017 r.,
- c) działania informacyjne i promocyjne dotyczące polskiego sektora kosmicznego zarówno na arenie międzynarodowej, jak i w kraju,
- d) wspieranie edukacji i kształcenia specjalistów,
- e) wykonywanie zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa na potrzeby MON i innych organów administracji rządowej,
- f) inne (prowadzenie Krajowego Rejestru Obiektów Kosmicznych, doradztwo, współdziałanie z Polskim Komitetem Normalizacyjnym).

Wspierająca rola Agencji oznacza między innymi, że zadanie polegające na kształtowaniu polskiej polityki kosmicznej realizowanej w ramach programów

narodowych i międzynarodowych, w tym programów Unii Europejskiej, a także reprezentowanie polskiego interesu gospodarczego na arenie międzynarodowej, będzie – zgodnie z proponowanymi zmianami – wykonywane przez organ, któremu Agencja będzie podlegać, to jest przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Agencja, swoją wiedzą ekspercką, będzie wspierać ministra w wykonywaniu tych zadań. Z tego względu, projekt zakłada uchylenie pkt 2 i 3 w art. 3 ust. 2 ustawy (art. 1 pkt 3 lit b tiret pierwsze projektu) oraz uzupełnienie zakresu spraw należących do działu administracji rządowej – gospodarka (art. 2 projektowanej ustawy)⁴⁾.

Proponuje się, by zadanie przewidziane ustawą o PAK w obowiązującym brzmieniu, a polegające na identyfikacji i analizie zagadnień współpracy międzynarodowej w dziedzinie badania i użytkowania przestrzeni kosmicznej, Agencja realizowała we współpracy nie tylko – jak dotychczas – z Ministrem Spraw Zagranicznych, ale także z innymi właściwymi merytorycznie ministrami (modyfikacja art. 3 ust. 2 pkt 4 ustawy o PAK przewidziana w art. 1 pkt 3 lit. b tiret drugie projektu ustawy).

Poszerzeniu ulega podmiotowy zakres współpracy PAK przy definiowaniu norm i specyfikacji technicznych z zakresu techniki kosmicznej (w tym inżynierii satelitarnej). Polski Komitet Normalizacyjny, z którym dotychczas Agencja współpracowała, nie jest jedynym podmiotem właściwym w tym zakresie. Zadania te wykonują także inne organy państwa i organizacje międzynarodowe, na przykład grupy eksperckie Europejskiej Agencji Kosmicznej, jak również Unii Europejskiej. Z tego względu proponuje się modyfikację art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy o PAK (art. 1 pkt 3 lit. b tiret czwarte projektu ustawy).

Doprecyzowania wymagają zadania Agencji w zakresie doradztwa dotyczącego użytkowania przestrzeni kosmicznej: tak jak jej odpowiedniki w innych krajach, Agencja powinna stanowić także wsparcie eksperckie w procesie harmonizacji technologii kosmicznych i satelitarnych (zmiana w art. 3 ust. 2 pkt 8 ustawy o PAK proponowana w art. 1 pkt 3 lit. b tiret czwarte projektu ustawy).

PAK, jako podmiot w założeniu dysponujący wiedzą ekspercką, powinna stanowić źródło analiz i raportów z zakresu badań przestrzeni kosmicznej i jej użytkowania w różnych dziedzinach (gospodarka, obronność, bezpieczeństwo państwa) dla szerokiego spektrum podmiotów. W tym także należy upatrywać wspierający

⁴⁾ Szerzej o zmianach w ustawie o działach administracji rządowej, w dalszej części uzasadnienia.

charakter działalności Agencji, o czym stanowi art. 3 ust. 2 pkt 9 w projektowanym brzmieniu (art. 1 pkt 3 lit. b tiret czwarte projektu).

Zmiana wprowadzana do art. 3 ust. 2 pkt 10 (art. 1 pkt 3 lit. b tiret czwarte projektu) ma redakcyjny charakter: polega na prawidłowym przywołaniu tytułu Konwencji o rejestracji obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, otwartej do podpisania w Nowym Jorku dnia 14 stycznia 1975 r.

Kolejnym wyrazem wspierającej i jednocześnie eksperckiej roli Agencji jest zmiana proponowana w art. 3 ust. 2 pkt 11 (art. 1 pkt 3 lit. b tiret czwarte projektu). Agencja, tak jak jest to obecnie, będzie równocześnie uprawniona i obowiązana do aktywnego udziału w pracach polskich delegacji i przedstawicielstw w organizacjach międzynarodowych, przy czym, zgodnie z projektowanym brzmieniem, jej aktywność w tym zakresie uzależniona będzie od wniosku właściwych organów państwa (tj. organów odpowiedzialnych merytorycznie za współpracę z daną organizacją międzynarodową). Proponowany przepis z jednej strony, zmierza do uwzględniania w składzie polskich reprezentacji ekspertów zapewnianych przez PAK, z drugiej zaś, ma na celu skuteczniejszą koordynację działań w tym zakresie i zapewnienie spójności.

Zmiana proponowana w art. 3 ust. 2 pkt 14 ustawy o PAK (art. 1 pkt 3 lit. b tiret piąte projektu) ma charakter porządkujący. Ustawa, w obowiązującym brzmieniu, posługuje się pojęciem „działań rozwojowo-badawczych”, które nie jest zdefiniowane w żadnym akcie ustawowym. Proponuje się zastąpienie go pojęciami znanymi i identyfikowanymi na gruncie obowiązujących przepisów, tj.: badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi.

W odniesieniu do zadań w zakresie identyfikowania i analizowania potrzeb kształcenia, przewidzianych w art. 3 ust. 2 pkt 15 ustawy o PAK, proponuje się rozszerzenie możliwości współpracy PAK w tym zakresie nie tylko z krajowymi i zagranicznymi uniwersytetami, ale szerzej – krajowymi i zagranicznymi uczelniami (art. 1 pkt 3 lit. b tiret piąte projektu).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, Agencja realizuje zadania z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa w trzech obszarach tematycznych, tj.: satelitarna obserwacja powierzchni Ziemi, obserwacja przestrzeni kosmicznej

oraz nawigacja i łączność kosmiczna (art. 3 ust. 2 pkt 16 ustawy o PAK). Projekt (art. 1 pkt 3 lit. b tiret piąte) zakłada:

- a) po pierwsze – poszerzenie katalogu ww. obszarów o dwa nowe (analiza zagrożeń w przestrzeni kosmicznej oraz technologie raketowe),
- b) po drugie – poszerzenie katalogu podmiotów, na których „zlecenie” PAK będzie działała (MON oraz inne właściwe organy administracji rządowej, na przykład Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji odpowiedzialne za zarządzanie kryzysowe),
- c) po trzecie – zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki instrumentu nadzoru (określenie zadań wykonywanych przez PAK na zlecenie innych organów administracji rządowej następuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki);
- d) po czwarte – zapewnienie finansowania „zleczonych” zadań. Organ administracji rządowej, zobowiązany jest zapewnić finansowanie zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 16 ustawy o PAK, a których realizację powierzy PAK. Reguła ta znajduje swój normatywny wyraz w projektowanym nowym ust. 5 w art. 3 ustawy o PAK (art. 1 pkt 3 lit. c projektu ustawy).

4) wsparcie udzielane przez PAK (art. 1 pkt 4 projektu ustawy)

Istotną zmianą wynikającą z przyjętej przez Radę Ministrów na początku 2017 r. Polskiej Strategii Kosmicznej, dotychczasowych doświadczeń Agencji i postulatów polskiego sektora kosmicznego jest wprowadzenie możliwości udzielania przez PAK wsparcia. Powyższy cel realizuje nowa regulacja, przewidziana w dodawanym przepisie, tj.: art. 3a ustawy o PAK.

Zakłada się, że Agencja będzie mogła udzielać wsparcia niefinansowego. Będzie ono udzielane albo jako pomoc publiczna albo jako wsparcie takiej pomocy niestanowiące (projektowany art. 3a ust. 2).

W przypadku pomocy publicznej planowany zakres i charakter wsparcia usprawiedliwia przyjęcie formuły niewymagającej dokonania odrębnej notyfikacji

Komisji Europejskiej, a zatem w formule wyłączeń grupowych⁵⁾ albo pomocy *de minimis*⁶⁾.

PAK będzie mogła udzielać wsparcia w ściśle określonym zakresie tematycznym, tj. w związku z realizacją zadań wymienionych w art. 3 ust. 2 pkt 8 oraz 12–14 ustawy o PAK, a polegających na:

- a) sprawowaniu doradztwa w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej i udziale w europejskim procesie harmonizacji technologii kosmicznych i satelitarnych,
- b) promocji polskiej gospodarki i myśli naukowej w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej na arenie międzynarodowej,
- c) działalności informacyjnej i promocyjnej w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej,
- d) działalności edukacyjnej w zakresie badania i użytkowania przestrzeni kosmicznej, wspierania organizacji i przedsięwzięć promujących warunki sprzyjające do prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej.

Z tak określonym merytorycznym zakresem wsparcia korespondują zarówno formy jak i katalog podmiotów, dla których będzie ono przeznaczone. Projektowany art. 3a ust. 2 ustawy o PAK zakłada, że wsparcie będzie dotyczyło szkoleń, doradztwa, a także udziału w targach, misjach gospodarczych oraz innych wydarzeniach (np. konferencjach, seminariach, warsztatach). O wsparcie będą mogły ubiegać się zarówno osoby fizyczne, które nie prowadzą działalności gospodarczej, przedsiębiorcy (instytucjonalni oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą), podmioty statutowo działające w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej (np. stowarzyszenia), a także szeroki katalog partnerów społecznych i gospodarczych w rozumieniu art. 5 ust. 7 ustawy z 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju⁷⁾ (np.: organizacje pracodawców i organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu ustawy z 24 lipca 2015 r. o Radzie

⁵⁾ Zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE. L. 187 z 26.06.2014, str.1, z późn. zm.).

⁶⁾ Zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r., w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE. L. 352 z 24.12.2013, str. 1).

⁷⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 1307 i 1669.

Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego⁸⁾, samorządy zawodowe, izby gospodarcze, organizacje pozarządowe oraz podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce⁹⁾). Szeroki katalog podmiotów społecznych i gospodarczych zaproponowany w projekcie ustawy ma na celu uwzględnienie wszystkich podmiotów realizujących swe zadania w ramach polityki kosmicznej, w tym np. Związek Pracodawców Sektora Kosmicznego w Polsce czy Komitet Badań Kosmicznych i Satelitarnych.

Projekt przewiduje także dwie negatywne przesłanki udzielenia wsparcia (projektowany art. 3a ust. 4 ustawy o PAK). Pierwszą z nich jest niewykonanie lub nienależyte wykonanie projektu powierzonego do realizacji przez PAK lub inne organizacje (w tym międzynarodowe), których działalność jest związana z zakresem spraw należących do zadań Agencji, co doprowadziło do rozwiązania umowy, na podstawie której ubiegający się o wsparcie realizował projekt lub zasądzenie odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania projektu. Druga odwołuje się do zasad etyki w nauce przewidzianych w ustawach: z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk¹⁰⁾, z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych¹¹⁾ oraz z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Zestawienie czynów przewidzianych projektowanymi przepisami oznacza, że o wsparcie nie będzie mógł się ubiegać pracownik naukowy lub badawczo–techniczny albo nauczyciel akademicki, który: przywłaszczył sobie autorstwo albo wprowadził w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu, rozpowszechniał, bez podania nazwiska lub pseudonimu, cudzy utwór w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania, albo w inny naruszył cudze prawa autorskie lub prawa pokrewne, a także dokonał oszustwa naukowego, w tym sfałszował badania lub wyniki badań naukowych i prac rozwojowych, przyjął, w związku z pełnieniem funkcji lub zajmowaniem stanowiska w jednostce naukowej, korzyści majątkowe lub osobiste albo ich obietnice, powołał się na wpływy w jednostce naukowej, instytucji państwowej lub samorządowej albo wywołał przekonanie innej osoby lub utwierdził ją w przekonaniu o istnieniu takich wpływów i podjęciu się

⁸⁾ Dz. U. poz. 1240, z 2017 r. poz. 2371 oraz z 2018 r. poz. 1464 i 1608.

⁹⁾ Dz. U. poz. 1668 i 2024.

¹⁰⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 1475 i 1669.

¹¹⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 736 i 1669.

pośrednictwa w załatwieniu sprawy w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, udzielił albo obiecywał udzielenie korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w załatwieniu sprawy w jednostce naukowej albo w uczelni, polegające na wywarceniu wpływu na decyzję, działanie lub zaniechanie osoby pełniącej funkcję lub zajmującej stanowisko w jednostce naukowej albo w uczelni, w związku z pełnieniem tej funkcji lub zajmowaniem stanowiska.

Zaistnienie bądź nie przesłanek wyłączających możliwość udzielenia wsparcia, określonych projektowaną ustawą, PAK będzie oceniała, co do zasady, na podstawie treści oświadczenia ubiegającego się o wsparcie, składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, a stanowiącego załącznik do wniosku (projektowany art. 3 ust. 5 ustawy o PAK).

Szczegółowe przeznaczenie, warunki oraz tryb udzielania wsparcia określone zostaną w rozporządzeniu, do wydania którego minister właściwy do spraw gospodarki zostanie upoważniony zgodnie z projektowanym art. 3a ust. 6 ustawy o PAK.

5) statut PAK (art. 1 pkt 5 oraz art. 7 projektu ustawy)

W związku z planowaną zmianą organu, któremu podlegać będzie PAK, zmianie ulegnie także organ upoważniony do wydania rozporządzenia określającego statut Polskiej Agencji Kosmicznej (art. 6 ust. 2 ustawy o PAK). Projekt przewiduje, że statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o PAK pozostanie w mocy do dnia nadania nowego statutu przez ministra właściwego do spraw gospodarki, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

6) zmiany w zakresie organizacji i funkcjonowania organów PAK (art. 1 pkt 6–12 projektu ustawy)

W art. 8 i 9 ustawy o PAK wprowadza się poprawki porządkowe wynikające ze zmiany organu nadzorującego PAK oraz doprecyzowuje się terminy dotyczące ogłaszania i przeprowadzania naboru na stanowisko Prezesa Agencji, w tym uzyskania wymaganych opinii Rady Agencji, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Ministra Obrony Narodowej. Dodano również przepis w zakresie sposobu kierowania Agencją po upływie 6 miesięcy od dnia odwołania

dotychczasowego Prezesa, w których nie wyłoniono kandydata do objęcia funkcji Prezesa Agencji (dodany ust. 5 w art. 8 ustawy o PAK). Zakłada on, że w takiej sytuacji, minister właściwy do spraw gospodarki powierzy pełnienie obowiązków Prezesa PAK albo kolejnemu wiceprezesowi albo innej osobie spełniającej kryteria zatrudnienia w Agencji wskazane w art. 15 ustawy o PAK. Powierzenie pełnienia obowiązków, analogicznie jak jest to w sytuacji pierwszych 6 miesięcy po odwołaniu Prezesa PAK, następuje na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością przedłużenia jednorazowo na kolejne 3 miesiące. Celem projektowanego rozwiązania jest zapewnienie ciągłości i należytego funkcjonowania PAK w okresie po odwołaniu Prezesa PAK.

Proponuje się także, aby art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o PAK przewidywał, że przesłanka obligatoryjnego odwołania Prezesa PAK polegająca na nieprzedłożeniu w terminie lub niezatwierdzeniu sprawozdania finansowego wraz ze sprawozdaniem z badania, tudzież rocznego sprawozdania z działalności Agencji aktualizowała się w przypadku, gdy Prezes PAK pełnił tę funkcję przez cały rok, za który sprawozdanie jest składane (art. 1 pkt 6 lit. c projektu). Natomiast jeżeli Prezes PAK sprawował funkcję przez okres krótszy niż cały rok sprawozdawczy wówczas, w przypadku niezatwierdzenia lub nieprzedstawienia w terminie określonym w art. 19 ust. 11 któregośkolwiek z tych sprawozdań, minister właściwy do spraw gospodarki będzie miał prawo (nie obowiązek) go odwołać (art. 1 pkt 6 lit. d tiret drugie projektu). Powyższe przepisy odzwierciedlają zasadę odpowiedzialności Prezesa za okres, w którym sprawował on swoją funkcję.

W art. 9 i 10 ustawy o PAK proponuje się wprowadzenie zmian zwiększających znaczenie doświadczenia na stanowisku kierowniczym oraz w sektorze kosmicznym (naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej) w procesie rekrutacji na stanowiska Prezesa i wiceprezesa Agencji. Ze względu na zakres zadań związanych z funkcjonowaniem PAK, jak również potrzebę kierowania grupą pracowników zasadnym jest utrzymanie wymogu co najmniej 2-letniej praktyki na stanowisku kierowniczym koniecznej do objęcia stanowiska Prezesa Agencji. Niemniej istotne jest posiadanie udokumentowanego doświadczenia w sektorze kosmicznym (rozumianym w kontekście art. 3 ust. 1) z racji jego specyficznych uwarunkowań. Dlatego też wprowadzono nowy wymóg co najmniej 4-letniego stażu pracy w sektorze naukowym, przemysłowym bądź administracji publicznej związanym

z przestrzenią kosmiczną zamiast poprzedniego zapisu o co najmniej 6-letnim stażu pracy w przemyśle wysokich technologii, który miał charakter znacznie bardziej ogólny (przemysł wysokich technologii to także np. farmacja czy biotechnologia, a doświadczenie w takim obszarze nie wydaje się użyteczne w sektorze kosmicznym). W przypadku wiceprezesa wymaga się co najmniej 2 lat praktyki na stanowisku kierowniczym i 3 lat udokumentowanego stażu pracy w sektorze naukowym, przemysłowym bądź administracji publicznej związanym z przestrzenią kosmiczną. Zarówno kandydaci na Prezesa, jak i wiceprezesów muszą znać biegle język angielski oraz posiadać wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.

W art. 9 uchyla się ust. 10 jako zbędny: w związku z proponowaną zmianą organu nadzorującego PAK, nieaktualne stają się przepisy zobowiązujące do umieszczania ogłoszenia o naborze oraz jego wyniku w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa Rady Ministrów, a w konsekwencji zbędny staje się też przepis przesądzający, że ogłoszenia te są bezpłatne.

W art. 10 ustawy o PAK proponuje się również określenie kryteriów odwołania wiceprezesa Agencji, analogicznie do przepisów dotyczących Prezesa, oraz usuwa się odniesienie do uchylanego ust. 10 z art. 9.

Projekt zakłada nadanie nowego brzmienia art. 11 ustawy o PAK, zgodnie z którym „Prezes Agencji powołuje i odwołuje dyrektorów oddziałów terenowych i komórek organizacyjnych Agencji” zamiast dotychczasowego przepisu o powoływaniu dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów terenowych. Prezes Agencji powinien mieć ogólne uprawnienie do powoływania dyrektorów zarówno oddziałów terenowych, jak i komórek organizacyjnych (oraz ewentualnie ich zastępców, w razie potrzeby i na wniosek dyrektorów komórek organizacyjnych). Biorąc pod uwagę liczebność oddziału terenowego Agencji w Rzeszowie (wg raportu NIK w 2016 r. w oddziale terenowym w Rzeszowie były zatrudnione 2 osoby) oraz w dotychczasowej centrali w Gdańsku (12 osób) nie wydaje się konieczne wprowadzanie stanowiska zastępcy dyrektora oddziału terenowego z mocy ustawy. W art. 11 wskazano również wymagane kryteria dla kandydatów na stanowiska dyrektorów (między innymi obywatelstwo polskie, wykształcenie wyższe, 2 lata praktyki kierowniczej oraz co najmniej 3 lata doświadczenia w sektorze

kosmicznym). Doprecyzowano, że do kandydatów na zastępców dyrektorów stosuje się przepis art. 11 ust. 2 pkt 1–4 ustawy o PAK.

W art. 13 ustawy o PAK doprecyzowuje się uprawnienia i rolę Rady Agencji przez modyfikację ust. 3 (zobowiązanie Prezesa do niezwłocznego udostępnienia członkom Rady na ich pisemne żądanie wszelkich materiałów dotyczących działalności Agencji). Zmiany te mają na celu ułatwienie realizacji ustawowych zadań Rady jako organu nadzorczego i doradczego Prezesa Agencji, co wymaga z jednej strony możliwości dostępu do pełnej i aktualnej informacji o bieżących działaniach Agencji, a z drugiej możliwości swobodnej dyskusji, wymiany informacji i opinii w procesie przygotowywania i zatwierdzania sprawozdań i planów Agencji. Dodaje się również ust. 3a–3c wprowadzające podstawowe zasady funkcjonowania Rady, tj. zwoływania posiedzeń co najmniej 2 razy do roku oraz głosowania. Szczegółowe kwestie pracy Rady, jak dotychczas, będą określone w przyjętym przez nią regulaminie.

W art. 14 ustawy o PAK dostosowuje się skład i tryb powoływania Rady Agencji do zmienionego nadzoru. W odniesieniu do członków Rady reprezentujących ministrów kierujących poszczególnymi działami administracji proponuje się nowy przepis (ust. 3) stanowiący, że minister kierujący więcej niż jednym działem wyznacza tylko jednego przedstawiciela do prac w Radzie, co ma na celu zapewnienie równowagi głosów przysługujących poszczególnym ministrom w Radzie. Do grona członków Rady, na jego wniosek, dodano przedstawiciela ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 14 ust. 2 ustawy o PAK w obowiązującym brzmieniu, określa także niezbędne wymagania dla członków Rady reprezentujących poszczególnych ministrów. Mają oni pełnić funkcję co najmniej na szczeblu dyrektora departamentu oraz posiadać wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji. Proponuje się uzupełnienie obowiązującej regulacji dotyczącej składu i trybu powoływania członków Rady PAK o jednoznaczne rozstrzygnięcie relacji między przepisami ustawy o PAK i ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym¹²⁾ w tym zakresie. W tym celu, projekt przewiduje dodanie w art. 14 nowego przepisu (ust. 11), który wyłącza stosowanie do członków Rady PAK

¹²⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 1182, 1669, 1735 i 2024.

przepisów art. 19 ust. 1 pkt 1 lit a–j ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym w zakresie wymogów dla kandydatów na członków organów nadzorczych państwowych osób prawnych oraz trybu ich wyboru. Ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym wprowadziła wymogi dla kandydatów na członków organów nadzorczych państwowych osób prawnych: posiadania tytułu radcy prawnego, adwokata, biegłego rewidenta, doradcy podatkowego, doradcy inwestycyjnego lub doradcy restrukturyzacyjnego, określonych certyfikatów finansowych, egzaminu na członków rad nadzorczych oraz uzyskania pozytywnej opinii Rady do spraw spółek (art. 19 i art. 24 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym). Tymczasem rola Rady Agencji koncentruje się na zadaniach ściśle merytorycznych o wysoce specjalistycznym charakterze, takich jak ustalanie priorytetowych obszarów i kierunków działania Agencji, opracowywanie programów badawczych, opiniowanie planów i sprawozdań PAK czy ocena efektywności działania Agencji (art. 13 ustawy o PAK). Dla właściwej realizacji zadań Rady PAK kluczowe znaczenie ma zatem udokumentowana wiedza o ściśle specjalistycznym zakresie (tj.: polskiej i europejskiej działalności kosmicznej) oraz znajomość potrzeb administracji publicznej w zakresie wykorzystywania technik satelitarnych dla poprawy efektywności jej funkcjonowania. Nie jest natomiast konieczne posiadanie tytułu radcy prawnego, biegłego rewidenta, doradcy podatkowego lub inwestycyjnego ani certyfikatów finansowych, ponieważ kwestie te stanowią niewielki fragment zadań Rady PAK. Z tych samych względów nie jest uzasadnione, by członkostwo w Radzie było uzależnione od pozytywnej opinii Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i Państwowych osób prawnych, o której mowa w art. 24 pkt 1 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

W przypadku „rozdzielenia” między dwóch różnych ministrów działów administracji rządowej, zgodnie z utrwaloną praktyką przenoszone są struktury administracyjne obsługujące dany dział włącznie z przedstawicielami ministrów w różnych gremiach. Zatem możliwe są cztery warianty:

- po podziale nowy minister „przejmuje” dział administracji i osobę reprezentującą go w Radzie Agencji i w jego kompetencji pozostaje utrzymanie dotychczasowego przedstawiciela w Radzie Agencji bądź wybranie nowego kandydata;
- po podziale nowy minister „przejmuje” dział administracji bez osoby

reprezentującej go w Radzie Agencji i wówczas jest zobowiązany do wskazania nowego kandydata zgodnie z art. 14;

- po podziale minister „stracił” przedstawiciela w Radzie Agencji i wówczas również jest zobowiązany do wskazania nowego kandydata zgodnie z art. 14;
- po podziale nowy minister „przejmuje” dział administracji i osobę reprezentującą go w Radzie Agencji, a równocześnie ma już swojego przedstawiciela w Radzie w ramach dotychczasowego działu; wówczas musi wskazać, która z tych 2 osób będzie nadal reprezentować go w Radzie lub też wybrać nowego kandydata.

Proponuje się, by jedną z przesłanek odwołania członka Rady PAK było zaprzestanie spełniania przez niego wymogów wynikających z art. 14 ust. 2 ustawy o PAK. Przesłanka odwołania, w tym przypadku, sprowadza się do zaprzestania pełnienia, w trakcie kadencji, funkcji co najmniej dyrektora departamentu w urzędzie ministra reprezentowanego w Radzie. Takie rozwiązanie jest reakcją na dotychczasowe negatywne doświadczenia organu nadzorującego PAK w tym zakresie: utrata stanowiska uprawniającego osobę do reprezentowania ministra w Radzie PAK oznaczała, w praktyce, konieczność rezygnacji przez nią z członkostwa. Obecnie, proponuje się, by okoliczność ta stanowiła samoistną przesłankę odwołania z członkostwa w Radzie (proponowany art. 14 ust. 9 pkt 4 ustawy o PAK).

Projekt przewiduje zmianę w zakresie wymagań, jakie powinien spełniać przedstawiciel przemysłu powoływany do członkostwa w Radzie przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Zgodnie z obowiązującym brzmieniem, kandydat na członka Rady wywodzący się ze środowiska przemysłowego to przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie technologii satelitarnych będący kontraktorem ESA. Zgodnie z projektem, proponuje się natomiast, by kandydat ten prowadził działalność w zakresie technologii satelitarnych i uczestniczył w realizacji projektów ESA, niekoniecznie w charakterze głównego wykonawcy projektu (art. 14 ust. 4 pkt 2).

W art. 15 ustawy o PAK przewidziano, że kandydaci do pracy w Agencji muszą posiadać wykształcenie średnie albo wyższe, w zależności od zadań wykonywanych na danym stanowisku pracy, wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji, umiejętności i doświadczenia niezbędne do wykonywania zadań na danym stanowisku pracy. W ust. 2 doprecyzowuje się minimalny czas na składanie

dokumentów – co najmniej 10 dni od publikacji ogłoszenia o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

W art. 19 ust. 11 pkt 2 proponuje się ujednoczenie terminu w celu zapewnienia spójności z przepisami art. 7 ust. 2 pkt 8 – raporty mają być przedstawione do końca marca.

7) art. 2 projektu ustawy – zmiana ustawy z 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej

Nowelizacja ustawy o PAK wymaga również odpowiedniego dostosowania przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, tak aby odzwierciedlały one zmianę nadzoru nad Agencją. W art. 9 ust. 2 dodaje się nowy pkt 12 precyzujący zadania ministra właściwego do spraw gospodarki związane z kształtowaniem i prowadzeniem polskiej polityki kosmicznej, a w ust. 4 do listy urzędów podległych ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dopisuje się Polską Agencję Kosmiczną, uchylając zarazem pkt 16 w art. 33a w ust. 1 ww. ustawy.

8) kadencja dotychczasowych organów PAK (art. 3 projektu ustawy)

Kadencja członków Rady powołanych przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie dotychczasowych przepisów jest kontynuowana bez zmian (z zastrzeżeniem art. 3 ust. 3). W kwestii statusu zatrudnienia Prezesa Agencji w przypadku wejścia w życie niniejszej ustawy, w projekcie ustawy w art. 6 zrezygnowano z przepisu o odwołaniu Prezesa Agencji w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy. W trakcie prowadzenia prac nad niniejszą ustawą zmianie uległy okoliczności faktyczne i prawne. Rozstrzygnięty został konkurs na stanowisko Prezesa Agencji, a wybrany kandydat spełnia kryteria na Prezesa określone projektowaną ustawą. Zgodnie z art. 3 ust. 1 projektu ustawy, Prezes Agencji powołany na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 pełni funkcję do czasu wygaśnięcia kadencji, na którą został powołany. Do odwołania Prezesa Agencji przed upływem kadencji mają zastosowanie przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Jednocześnie, zgodnie z art. 3 ust. 2 projektu ustawy Wiceprezesa Agencji powołani na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 pełnią obowiązki do dnia

powołania wiceprezesa Agencji zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Natomiast art. 3 ust. 3 projektu ustawy przewiduje, że osoby powołane do składu Rady Agencji na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 zachowują członkostwo w Radzie do czasu wygaśnięcia kadencji, na którą zostali powołani. Do odwołania członka Rady Agencji przed upływem kadencji mają zastosowanie przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

9) stosunki pracy pracowników PAK (art. 4 projektu ustawy)

Przewiduje się, że stosunki pracy pracowników zatrudnionych w PAK wygasną po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu pracownicy PAK nie otrzymają propozycji nowych warunków pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia w ciągu miesiąca od ich zaproponowania nowych warunków pracy lub płacy. Pracownikom PAK, z którymi nie zostaną przedłużone umowy o pracę, powinna przysługiwać odprawa pieniężna w wysokości i na zasadach określonych w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników¹³⁾. Jest to rozwiązanie analogiczne do przyjętych w nowelizacji ustawy o służbie cywilnej czy projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie zagranicznej. Ma ono na celu dostosowanie struktury zatrudnienia w Agencji do realizacji jej zadań i zapewnienie niezbędnej wykwalifikowanej kadry merytorycznej posiadającej wiedzę i doświadczenie w sektorze kosmicznym – naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej (czyli obiektywne potrzeby urzędu wynikające z analizy zakresu zadań i posiadanych zasobów, środki budżetowe i etatowe, mające również wymiar obiektywny, bo wynikający z ustawy budżetowej oraz ocena kompetencji merytorycznych i udokumentowanego doświadczenia w sektorze kosmicznym). Przepis ten należy również rozpatrywać w kontekście zmian wprowadzanych w art. 9, art. 10 i art. 15 ustawy o PAK, dotyczących zwiększenia znaczenia wymaganego doświadczenia w sektorze naukowym, przemysłowym bądź administracji publicznej związanym z przestrzenią kosmiczną dla pracowników kadry kierowniczej (prezes, wiceprezes, dyrektor) oraz posiadanej praktyki na stanowisku kierowniczym. Jest to niezbędne z

¹³⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 1969.

racji specyficznych uwarunkowań sektora kosmicznego i konieczności posiadania odpowiedniej wiedzy merytorycznej przez kadrę Agencji, niezbędnej do wykonywania zadań na danym stanowisku pracy. Należy równocześnie podkreślić, że projektodawca zaprojektował w ten sposób przepisy art. 4 projektu ustawy, aby pracownikom posiadającym odpowiednie przygotowanie, doświadczenie i umiejętności, pozwalające na właściwe funkcjonowanie i odpowiednie wykonywanie zadań PAK, mogły zostać zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres.

Intencją zmiany ustawy o PAK oraz ustawy o działach administracji rządowej jest zapewnienie sprawnego i skutecznego jej działania. Polska Agencja Kosmiczna musi przejść istotną reformę. W ciągu ostatnich 3 lat PAK otrzymał dwukrotnie negatywną ocenę ze strony NIK, jeden raz PAK otrzymał negatywną ocenę ze strony jednostki nadzorującej jaką jest KPRM oraz jeden raz otrzymał negatywną ocenę ze strony Rady Agencji. Pokazuje to w sposób bardzo bezpośredni problemy Agencji, które wynikają przede wszystkim z jej obecnej struktury, oraz braku osób o odpowiednich kompetencjach (w szczególności technicznych), które obsadzałyby konkretne stanowiska w Agencji. Od ponad 3 lat PAK prowadzi prace nad stworzeniem Krajowego Programu Kosmicznego (vide sprawozdania i plany działania Agencji w latach 2015–2018), jednakże dokument ten nadal nie powstał.

Zmiana ustawy daje możliwość stworzenia nowej struktury macierzowej (programowo-projektowej), która odpowiada strukturom agencji kosmicznych innych krajów oraz Europejskiej Agencji Kosmicznej. Taka struktura stanowi z jednej strony idealny interfejs do struktur europejskich oraz NASA, a z drugiej strony odpowiada potrzebom polskiego sektora kosmicznego (przemysłowego, naukowego, administracyjnego, wojskowego). Istotna zmiana struktury spowoduje pojawienie się nowych stanowisk w Agencji, a także likwidację znacznej liczby stanowisk dotychczasowych. Z drugiej strony zmiana ustawy wydaje się być idealnym momentem do weryfikacji kompetencji pracowników. Taka weryfikacja jest planowana, i będzie dotyczyć wszystkich stanowisk. Z osobami, które przejdą weryfikację i jednocześnie wpiszą się w nową strukturę Agencji planowane jest podpisanie nowych umów o pracę na zmienionych warunkach odpowiadających nowej strukturze organizacyjnej. Zapis związany z wygaśnięciem umów o pracę

związany jest więc z bardzo istotną zmianą struktury oraz z koniecznością poddania wszystkich pracowników testom kompetencyjnym.

10) przepisy przejściowe dotyczące sprawozdania z działalności PAK, a także planu działania PAK (art. 5 projektu ustawy)

Art. 5 ust. 1 projektowanej ustawy reguluje kwestie intertemporalne dotyczące zatwierdzania rocznych sprawozdań z działalności Agencji oraz planów działania PAK. Proponuje się, żeby sprawozdania, o których mowa w art. 19, zatwierdził organ sprawujący nadzór nad Agencją przez co najmniej 3 kwartały w roku kalendarzowym, którego dotyczą, jednakże w ujednoliconym terminie (do końca marca).

Art. 5 ust. 2 projektu ustawy reguluje kwestie dotyczące organu zatwierdzającego projekty planów działalności Agencji oraz planu finansowego Agencji, o których mowa odpowiednio w art. 16 i art. 17 ustawy zmienianej w art. 1, na rok kalendarzowy następujący po roku, w którym niniejsza ustawa wchodzi w życie. Wyżej wskazane projekty przekazane do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów i nie zatwierdzone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki.

11) przeniesienie środków publicznych między częściami budżetowymi w związku ze zmianą organu nadzorującego PAK (art. 6 projektu ustawy).

W związku ze zmianą organu nadzorującego PAK z Prezesa Rady Ministrów na ministra właściwego do spraw gospodarki konieczne będzie również dokonanie niezbędnych przesunięć finansowych między odpowiednimi częściami budżetowymi. Regulację w tym zakresie przewiduje art. 6 projektowanej ustawy, która określa, że Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, między częścią budżetu państwa, której dysponentem jest Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (część 16 – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów) a częścią, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki (część 20 – gospodarka), z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikających z ustawy budżetowej, w szczególności w załączniku nr 2 i 11 do tej ustawy (wydatki budżetu państwa oraz plany finansowe agencji wykonawczych). Wysokość kwot przesunięcia między

ww. częściami będzie możliwa do jednoznacznego ustalenia po wejściu w życie ustawy.

12) utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych (rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania statutu PAK (art. 7 projektu ustawy)

Projekt przewiduje, że statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o PAK pozostanie w mocy do dnia nadania nowego statutu przez ministra właściwego do spraw gospodarki, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych¹⁴⁾, dlatego też projekt nie podlega procedurze notyfikacji.

Proponowana nowelizacja ustawy o PAK nie ma bezpośredniego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców ani na rynek pracy. Natomiast w dłuższej perspektywie zakłada się, że usprawnienie funkcjonowania PAK oraz opracowanie i wdrożenie przez nią Krajowego Programu Kosmicznego, w ramach którego będzie mogła być również udzielana pomoc publiczna, co pozytywnie wpłynie na rozwój polskich przedsiębiorstw zaangażowanych w działalność kosmiczną.

Projekt nie wymagał przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa jest zgodna z przepisami Unii Europejskiej.

Proponuje się wejście w życie ustawy w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁴⁾ (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597)

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej oraz ustawy o działach administracji rządowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Minister Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt Marcin Ociepa, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Robert Nowicki, Zastępca Dyrektora Departamentu Innowacji Tel. (22) 693 56 06 Email: Robert.Nowicki@mpit.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 11 lipca 2018 r.</p> <p>Źródło: Inne: inicjatywa własna MPiT</p> <p>Nr w wykazie prac UD228</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem proponowanej nowelizacji jest uporządkowanie i doprecyzowanie zakresu zadań Polskiej Agencji Kosmicznej (zwanej dalej: „PAK” albo „Agencją”) jako agencji wykonawczej, mającej zapewniać potrzebne wsparcie eksperckie i wiedzę technologiczną innym organom administracji publicznej zaangażowanym w działalność kosmiczną i przede wszystkim odpowiedzialnej za przygotowanie i koordynację wdrażania Krajowego Programu Kosmicznego oraz dostosowanie nadzoru nad tym podmiotem do rozwiązań obowiązujących w innych krajach europejskich, zwłaszcza w państwach członkowskich Europejskiej Agencji Kosmicznej – Polska Agencja Kosmiczna powinna podlegać resortowi wiodącemu dla polskiej polityki kosmicznej, czyli ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, a nie bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się uporządkowanie i doprecyzowanie zakresu zadań PAK jako agencji wykonawczej, mającej zapewniać potrzebne wsparcie eksperckie i wiedzę technologiczną innym organom administracji publicznej zaangażowanym w działalność kosmiczną, prowadzącej działalność edukacyjną, informacyjną i promocyjną oraz przede wszystkim odpowiedzialnej za przygotowanie i koordynację wdrażania krajowego programu kosmicznego.

Proponuje się zmianę art. 2 ustawy i nadanie mu brzmienia „Polska Agencja Kosmiczna podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki” oraz wprowadzenie niezbędnych zmian w kolejnych artykułach odnoszących się do kwestii nadzoru nad Polską Agencją Kosmiczną poprzez odpowiednie zastąpienie wyrazów „Prezes Rady Ministrów” wyrazami „minister właściwy ds. gospodarki” w stosownych przypadkach gramatycznych.

Proponuje się zmianę siedziby Agencji na Warszawę. Realizacja zadań PAK związanych z koniecznością stałej współpracy z ministerstwami i urzędami centralnymi, jak również utrzymywanie kontaktów międzynarodowych, wymagają ze względów logistycznych lokalizacji jej centrali w Warszawie. Zmiana siedziby stanowić będzie jedynie dostosowanie do istniejącego stanu faktycznego, a nie będzie generować dodatkowych kosztów, albowiem już obecnie Agencja ponosi wydatki na utrzymanie biura w Warszawie, w którym zatrudniona jest większość pracowników (w tym cały pion wojskowy) – zgodnie z raportem Najwyższej Izby Kontroli z czerwca 2017 r. Zachowana zostaje możliwość posiadania przez Agencję oddziałów terenowych, bowiem przepis stanowiący podstawę prawną do ich tworzenia, tj. art. 4 ust. 1 ustawy o PAK, nie ulega zmianie. Dotychczasowa centrala w Gdańsku będzie mogła zostać przekształcona w oddział, tak aby jak najlepiej wykorzystać już poczynione inwestycje.

Istotną zmianą, wynikającą z przyjętej przez Radę Ministrów na początku 2017 roku Polskiej Strategii Kosmicznej oraz z dotychczasowych doświadczeń Agencji i postulatów polskiego sektora kosmicznego, jest umożliwienie Agencji w celu realizacji jej zadań, w szczególności dotyczących opracowania i wdrażania Krajowego Programu Kosmicznego, udzielania wsparcia niefinansowego. PAK będzie mogła udzielać wsparcia w ściśle określonym zakresie tematycznym, tj. w związku z realizacją zadań wymienionych w art. 3 ust. 2 pkt 8 oraz 12–14 ustawy o PAK, a polegających na:

- a) sprawowaniu doradztwa w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej i udziale w europejskim procesie harmonizacji technologii kosmicznych i satelitarnych,
- b) promocji polskiej gospodarki i myśli naukowej w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej na arenie międzynarodowej,
- c) działalności informacyjnej i promocyjnej w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej,
- d) działalności edukacyjnej w zakresie badania i użytkowania przestrzeni kosmicznej, wspierania organizacji i przedsięwzięć promujących warunki sprzyjające do prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie użytkowania przestrzeni kosmicznej.

Proponuje się wprowadzenie zmian zwiększających znaczenie doświadczenia na stanowisku kierowniczym oraz w sektorze kosmicznym (naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej) w procesie rekrutacji na stanowiska Prezesa i wiceprezesa Agencji, jak również na stanowiska dyrektorów komórek merytorycznych.

Odnosnie do kwestii pracowników zatrudnionych w PAK na podstawie stosunku pracy w chwili wejścia w życie projektowanej ustawy, proponuje się zastosowanie rozwiązań analogicznych do przyjętych w nowelizacji ustawy o służbie cywilnej. Przewiduje się, że stosunki pracy wygasną po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu pracownicy PAK nie otrzymają propozycji nowych warunków pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia w ciągu miesiąca od ich zaproponowania nowych warunków pracy lub płacy.

Proponuje się także poprawki techniczne, mające na celu ujednoczenie rozwiązań przewidzianych w ustawie (np. terminów przekazywania sprawozdań czy kryteriów odwoływania prezesa i wiceprezesa Agencji) oraz doprecyzowuje się terminy dotyczące ogłaszania i przeprowadzania naboru na stanowisko Prezesa Agencji.

Proponowana nowelizacja ma na celu dostosowanie rozwiązań prawno-organizacyjnych, tj. nadzoru nad PAK, do praktyki europejskiej, usprawnienie działania Agencji oraz zapewnienie niezbędnej koordynacji i współpracy pomiędzy wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w działalność kosmiczną w Polsce.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W tych państwach UE, które posiadają krajową agencję kosmiczną lub inną wyodrębnioną strukturę organizacyjną wspierającą działalność kosmiczną, podlega ona właściwemu ministrowi odpowiedzialnemu za politykę kosmiczną – zwykle ministrowi gospodarki/przemysłu lub nauki/badań. Francuski CNES podlega Ministerstwu Badań, niemiecki DLR Ministerstwu Gospodarki i Energii, włoska ASI Ministerstwu Edukacji, Uniwersytetów i Badań, brytyjska UKSA Departamentowi Biznesu, Energii i Strategii Przemysłu, hiszpańskie CDTI Ministerstwu Gospodarki i Konkurencyjności, rumuńska ROSA Ministerstwu Edukacji i Badań, norweskie NSC Ministerstwu Handlu, Przemysłu i Rybołówstwa. W żadnym z krajów ESA krajowa agencja kosmiczna nie jest nadzorowana bezpośrednio przez Premiera. Jest to rozwiązanie spójne z regulacjami obowiązującymi w Unii Europejskiej i Europejskiej Agencji Kosmicznej, w których to organizacjach w najważniejszych organach decyzyjnych kraje członkowskie są reprezentowane przez właściwe ministerstwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Jednostki sektora finansów publicznych	Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii, pozostałe ministerstwa i inne organy administracji publicznej, w szczególności członkowie Międzyresortowego Zespołu ds. Polityki Kosmicznej w Polsce: MNiSW, MSWiA, MON, MŚ, MSZ, MC, MF, MRiRW, MEN, MI, MG MiŻS, ME, PARP, ARP, PAK, KPRM	Uwagi resortów – członków Rady Polskiej Agencji Kosmicznej do sprawozdań rocznych Agencji za 2015 rok oraz planów na rok 2017 i lata 2017–2021. Uwagi resortów zgłoszone w procesie konsultacji projektu nowelizacji ustawy o PAK.	W odniesieniu do MPiIT – sprawowanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki nadzoru nad Agencją. Pozytywne – zapewnienie potrzebnego wsparcia eksperckiego i wiedzy technologicznej, usprawnienie działania Agencji oraz zapewnienie niezbędnej koordynacji i współpracy pomiędzy wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w działalność kosmiczną w Polsce
Przedsiębiorstwa (w tym MŚP)	Ok. 300	Uwagi zgłoszone w procesie konsultacji publicznych Polskiej Strategii Kosmicznej, rekomendacje Związku Pracodawców Sektora Kosmicznego dot. programów opcjonalnych ESA, kontakty robocze, uwagi zgłoszone w procesie konsultacji projektu nowelizacji ustawy o PAK.	Pozytywne – usprawnienie funkcjonowania PAK jako instytucji odpowiedzialnej za przygotowanie i koordynację wdrażania krajowego programu kosmicznego oraz prowadzącej działalność edukacyjną, informacyjną i promocyjną.

Instytuty badawcze / naukowe	Ok. 50	Uwagi zgłoszone w procesie konsultacji publicznych Polskiej Strategii Kosmicznej, uwagi zgłoszone w procesie konsultacji projektu nowelizacji ustawy o PAK.	Pozytywne – usprawnienie funkcjonowania PAK jako instytucji odpowiedzialnej za przygotowanie i koordynację wdrażania krajowego programu kosmicznego oraz prowadzącej działalność edukacyjną, informacyjną i promocyjną.
Pracownicy Polskiej Agencji Kosmicznej	Ok. 45	Sprawozdania i plany PAK	Przewiduje się, że stosunki pracy wygasną po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu pracownicy PAK nie otrzymają propozycji nowych warunków pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia w ciągu miesiąca od ich zaproponowania nowych warunków pracy lub płacy. Pracownikom PAK, z którymi nie zostaną przedłużone umowy o pracę, powinna przysługiwać odprawa pieniężna w wysokości i na zasadach określonych w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz.1969)

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie przeprowadzono prekonsultacji.

W dniu 11 lipca 2017 r. projekt ustawy skierowany został do konsultacji publicznych z 30 dniowym terminem na zgłaszanie uwag. W trakcie konsultacji uwagi zgłosiły następujące podmioty: Związek Pracodawców Sektora Kosmicznego, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych oraz Stowarzyszenie Polskich Profesjonalistów Sektora Kosmicznego.

Większość uwag zgłoszonych w toku uzgodnień została wyjaśniona bądź uwzględniona w projekcie ustawy, uzasadnieniu, OSR lub tabeli rozbieżności.

Należy dodać, że uwzględnione zostały niemal wszystkie uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych – bez zmian

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

	<p>Poza ww. wydatkami w planie zostały ujęte m.in.: wydatki na materiały i energię (352 tys. zł), usługi obce (1 949 tys. zł), podatki i opłaty, wydatki majątkowe.</p> <p>Wysokość kwot do przeniesienia z części 16 – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów do części 20 – Gospodarka, w odniesieniu do roku 2018, zostanie ostatecznie oszacowana stosownie do upływu czasu na dzień zdarzenia i wydatków na ten moment poniesionych.</p> <p>W przypadku lat następnych, w zależności od terminu wejścia w życie procedowanej regulacji, kwoty do przeniesienia będą obejmowały pełne lata zgodnie ze zgłoszonym zapotrzebowaniem.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	Konkurencyjność gospodarki	Usprawnienie funkcjonowania PAK jako instytucji zapewniającej wsparcie operacyjne i techniczne dla administracji publicznej i polskiego sektora kosmicznego (przedsiębiorców i jednostek naukowych) zgodnie z ich potrzebami, prowadzącej działalność edukacyjną, informacyjną i promocyjną oraz odpowiedzialnej za przygotowanie i koordynację wdrażania Krajowego Programu Kosmicznego pozytywnie wpłynie na dalszy rozwój tego obszaru gospodarki w Polsce.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	X nie
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	X nie dotyczy

Komentarz: Nowelizacja ustawy o PAK nie ma wpływu na obciążenia regulacyjne.

9. Wpływ na rynek pracy

Proponowana nowelizacja ustawy o PAK nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy, natomiast w dłuższej perspektywie zakłada się, że usprawnienie funkcjonowania PAK oraz opracowanie i wdrożenie przez nią Krajowego Programu Kosmicznego pozytywnie wpłynie na zwiększenie zatrudnienia w polskim sektorze kosmicznym.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Po przyjęciu nowelizacji ustawy o PAK minister właściwy ds. gospodarki w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy nada Polskiej Agencji Kosmicznej nowy statut.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Sprawozdania roczne (merytoryczne i finansowe) z działalności PAK ocenione pozytywnie przez członków Rady z administracji publicznej – w kolejnych latach po wejściu w życie ustawy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Lista państw ESA wraz z przyporządkowaniem nadzoru nad krajową agencją kosmiczną lub jej organizacyjnym odpowiednikiem.		

Państwo członkowskie	Wstąpienie do ESA	Agencja/struktura organizacyjna	Organ nadzorujący
Francja	30 października 1980	CNES	Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego i Badań Naukowych
Niemcy	30 października 1980	DLR	Ministerstwo Ekonomii i Technologii
Włochy	30 października 1980	ASI	Ministerstwo Nauki
Wielka Brytania	30 października 1980	UKSA	Ministerstwo Uniwersytetów i Nauki
Hiszpania	30 października 1980	CDTI	Ministerstwo Gospodarki
Belgia	30 października 1980	BELSPO	Ministerstwo Nauki
Holandia	30 października 1980	NSO	Ministerstwo Gospodarki
Szwajcaria	30 października 1980	SSO	Sekretariat Państwowy ds. Edukacji, Badań Naukowych i Innowacji
Szwecja	30 października 1980	SNSB (Swedish National Space Board)	Ministerstwo Edukacji i Nauki
Dania	30 października 1980	Danish Agency for Science, Technology and Innovation	Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego i Nauki
Irlandia	10 grudnia 1980	SI (Enterprise Ireland)	Minister Pracy, Przedsiębiorstwa i Innowacji
Norwegia	30 grudnia 1986	Norwegian Space Centre (NSC)	Ministerstwo Handlu, Przemysłu i Rybołówstwa
Austria	30 grudnia 1986	FFG (Austrian Research Promotion Agency)	Ministerstwo Transportu, Innowacji i Technologii
Finlandia	1 stycznia 1995	Finnish Funding Agency for Technology and Innovation TEKES	Ministerstwo Gospodarki i Zatrudnienia
Portugalia	14 listopada 2000	Foundation for Science and Technology (FCT)	Ministerstwo Edukacji i Nauki
Grecja	9 marca 2005	Greek Space Agency	Ministerstwo Telekomunikacji i Polityki Cyfrowej
Luksemburg	30 czerwca 2005	Luxinnovation GIE	Ministerstwo Gospodarki
Czechy	8 lipca 2008	Ministry of Transport	Ministerstwo Transportu
Rumunia	23 grudnia 2011	Romanian Space Agency (ROSA)	Ministerstwo Edukacji i Badań
Polska	19 listopada 2012	POLSA	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Estonia	4 lutego 2015	Estonian Space Office (ESO)	Ministerstwo Gospodarki i Komunikacji
Węgry	24 lutego 2015	Hungarian Space office (HSO)	Ministerstwo Rozwoju Narodowego

Raport z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej oraz ustawy o działach administracji rządowej (UD 228)

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r. poz. 979) z chwilą skierowania projektu ustawy do uzgodnień, konsultacji publicznych oraz opiniowania, przedmiotowy projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

W myśl postanowień § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy nie podlegał przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania w trybie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881), ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029).

Natomiast w dniu 11 lipca 2017 r. projekt ustawy skierowany został do konsultacji publicznych z 30 dniowym terminem na zgłaszanie uwag. W trakcie konsultacji uwagi zgłosiły następujące podmioty: Stowarzyszenie Polskich Profesjonalistów Sektora Kosmicznego, Ogólnopolskie Porozumienie Związków oraz Zawodowych Związków Pracodawców Sektora Kosmicznego. W dniu 7 lutego 2018 r. robocze uwagi przekazał UOKiK w zakresie udzielania pomocy przez Polską Agencję Kosmiczną na mocy art.3 ust 5 i 6 ustawy zmienianej.

Większość uwag zgłoszonych w toku uzgodnień została wyjaśniona bądź uwzględniona w projekcie, uzasadnieniu, OSR lub protokole rozbieżności.

Poniżej przedstawiono uwagi zgłoszone przez poszczególne podmioty w ramach konsultacji i opiniowania, wraz z oznaczeniem które z nich zostały uwzględnione.

L. p.	Data	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MPiT
1	24.07.2017	Stowarzyszenie Polskich Profesjonalistów Sektora Kosmicznego - PSPA	<p>Przeniesienie zadań związanych z koordynacją polskiej polityki kosmicznej do ministra właściwego do spraw gospodarki jest potrzebne wobec postanowień Polskiej Strategii Kosmicznej opublikowanej w Monitorze Polskim 17 lutego br.</p> <p>Stowarzyszenie rozumie motywację stojącą za przeniesieniem siedziby Agencji do Warszawy. Jednocześnie zwracamy uwagę, że przykłady z Wielkiej Brytanii oraz Niemiec wskazują, że</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Uwaga uwzględniona. Informacje dotyczące zasadności utrzymywania oddziałów terenowych zostały uzupełnione w</p>

			<p>możliwe jest skuteczne działanie narodowej agencji kosmicznej poza stolicą kraju (Brytyjska UKSA ma siedzibę w Swindon, z kolei niemiecki DLR — w Kolonii). Uważamy również, że w projekcie zabrakło refleksji na temat zasadności utrzymywania oddziałów terenowych Polskiej Agencji Kosmicznej.</p> <p>1. Popieramy zamysł mający na celu zwiększenie znaczenia doświadczenia w sektorze kosmicznym (naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej) w procesie rekrutacji na stanowiska Prezesa i wiceprezesa Agencji. Jednocześnie zwracamy uwagę, że w przypadku wiceprezesa agencji zmiany zaproponowane w projekcie ustawy idą w przeciwnym kierunku. Po uchyleniu ust. 5 i 6 w art.10 i zmodyfikowaniu ust. 4 pkt 4 w art.10, w myśl projektu ustawy, na stanowisko wiceprezesa nie będzie już wymagane żadne doświadczenie zawodowe ani praktyka na stanowisku kierowniczym. W myśl ustawy wymagania na stanowisko wiceprezesa Polskiej Agencji Kosmicznej będą mniejsze, niż obecne wymagania na stanowisko specjalisty Agencji. Na przykład, w ogłoszeniu nr: 76 z 20 czerwca br. w sprawie rekrutacji na stanowisko specjalisty ds. zamówień publicznych jako jeden z wymogów wymieniona jest <i>„co najmniej 3 letnia praktyka w zakresie stosowania ustawy prawo zamówień publicznych w administracji publicznej”</i>. Stowarzyszenie proponuje, by do proponowanego brzmienia art 10. ust. 4 pkt 4 dodać wymóg praktyki na stanowisku kierowniczym, oraz stażu pracy w <i>sektorze naukowym, przemysłowym bądź administracji publicznej związanym z przestrzenią kosmiczną</i>, podobnie jak ma to miejsce w przypadku prezesa agencji.</p>	<p>uzasadnieniu. Wydaje się, że poczynione już inwestycje związane z powstaniem oddziałów terenowych wraz z zapleczem nie powinny zostać zmarnowane. W Gdańsku nastąpił wyraźny wzrost zainteresowania tematyką kosmiczną, zwłaszcza w aspekcie wspierania edukacji, natomiast bliskość Doliny Lotniczej i możliwość współpracy z Ukrainą przemawiają za utrzymaniem oddziału Agencji w Rzeszowie.</p> <p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W artykule 9 i 10 proponuje się wprowadzenie zmian zwiększających znaczenie doświadczenia na stanowisku kierowniczym oraz w sektorze kosmicznym (naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej) w procesie rekrutacji na stanowiska Prezesa i wiceprezesa Agencji. Ze względu na zakres zadań związanych z funkcjonowaniem Polskiej Agencji Kosmicznej, jak również potrzebę kierowania grupą pracowników zasadnym jest utrzymanie wymogu co najmniej 3-letniej praktyki na stanowisku kierowniczym koniecznej do objęcia stanowiska Prezesa Agencji. Niemniej istotne jest posiadanie udokumentowanego doświadczenia w sektorze kosmicznym z racji jego specyficznych uwarunkowań. Dlatego też wprowadzono nowy wymóg co najmniej 4-letniego udokumentowanego stażu pracy w sektorze naukowym, przemysłowym bądź administracji publicznej związanym z przestrzenią kosmiczną zamiast poprzedniego zapisu o co najmniej 6-letnim stażu pracy w przemyśle wysokich technologii, który miał charakter znacznie bardziej ogólny (przemysł wysokich technologii to także np. farmacja czy biotechnologia, a doświadczenie w takim obszarze nie wydaje się użyteczne w sektorze kosmicznym).</p>
2	25.	Pan Jan Guz -	1. Deklarowanym celem proponowanych zmian w ustawie z dnia	Ad. 1 Uwaga uwzględniona.

07. 201 7	Prezes, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych	<p>26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 769) jest dostosowanie nadzoru nad tym podmiotem do rozwiązań obowiązujących w innych krajach europejskich. W tym celu proponuje się m.in., aby działalność Polskiej Agencji Kosmicznej (PAK) nadzorował minister właściwy ds. gospodarki a nie prezes Rady Ministrów. Przewiduje się również uporządkowanie i doprecyzowanie zakresu zadań PAK jako agencji wykonawczej, mającej zapewniać potrzebne wsparcie eksperckie i wiedzę technologiczną innym organom administracji publicznej. W tym zakresie OPZZ nie zgłasza uwag do projektu przedmiotowej regulacji prawnej.</p> <p>2. Nasze poważne zastrzeżenia budzi natomiast propozycja, aby stosunki pracy pracowników PAK (45 osób) wygasły po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu pracownicy ci nie otrzymają propozycji nowych warunków pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia w ciągu 1 miesiąca od ich zaproponowania nowych warunków pracy lub płacy. Stanowi ona próbę obejścia przepisów prawa pracy związanych z ochroną trwałości stosunku pracy. Z powyższego wynika, że w stosunku do pracowników PAK strona rządowa proponuje zastosowanie negatywnie ocenionych przez OPZZ rozwiązań, które znalazły się w ustawie — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, niedawno uchwalonej ustawie o Sądzie Najwyższym, nowelizacji ustawy służbie cywilnej czy projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie zagranicznej. Omawiany projekt ustawy zmierza zatem do wygaszenia stosunków pracy z osobami zatrudnionymi w Polskiej Agencji Kosmicznej, i to bez przeprowadzenia konsultacji z Radą Dialogu Społecznego. Jest to kolejny przypadek, gdy Rada Dialogu Społecznego zostaje pominięta w procesie konsultacji społecznych w tak ważnej dla pracowników sprawie.</p>	<p>W odniesieniu do kwestii sprawowania przez ministra właściwego ds. gospodarki nadzoru nad Polską Agencją Kosmiczną, uprzejmie informuję, że w art. 2 projektu ustawy doprecyzowane zostały zadania Polskiej Agencji Kosmicznej jako agencji wykonawczej, mającej zapewniać potrzebne wsparcie eksperckie i wiedzę technologiczną.</p> <p><u>Ad. 2 Uwaga nieuwzględniona</u> Biorąc pod uwagę kwestie związane z wygaśnięciem stosunków pracy pracowników Polskiej Agencji Kosmicznej, uprzejmie informuję, że projektodawca przygotował przepisy projektu ustawy w art. 3.1 w ten sposób, aby pracownikom posiadającym odpowiednie kwalifikacje, doświadczenie i umiejętności, pozwalające na właściwe funkcjonowanie i wykonywanie zadań Agencji mogły zostać zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres. Ponadto, Ocena Skutków Regulacji przedmiotowego projektu ustawy uzupełniona została o przedstawienie informacji odnoszących się do zakładanych kosztów odpraw pieniężnych dla pracowników Polskiej Agencji Kosmicznej, z którymi nie zostaną przedłużone umowy oraz kosztów zmiany lokalizacji Agencji. Wskazano, iż koszty odpraw pieniężnych dla pracowników Agencji, z którymi nie zostaną przedłużone umowy o pracę i którym powinna przysługiwać odprawa pieniężna, powinny zostać wypłacone w wysokości i na zasadach określonych w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków</p>
-----------------	--	---	--

			<p>W ocenie OPZZ zaprojektowane zmiany w zasadach nadzoru nad PAK nie powinny dotyczyć spraw personalnych. Nie do przyjęcia jest wykorzystywanie zmian organizacyjnych w instytucjach publicznych do zwalniania pracowników z mocy ustawy. Taka potrzeba nie została nawet w sposób merytoryczny i transparenty wykazana w treści uzasadnienia. Nie zawiera ono również szczegółowych informacji na temat przeprowadzonej analizy skutków wejścia w życie tak daleko idącej zmiany. Poza powyższym zawarte w uzasadnieniu stwierdzenie, że „Proponowane rozwiązanie ma na celu dostosowanie struktury zatrudnienia w Agencji do realizacji jej zadań i zapewnienie niezbędnej wykwalifikowanej kadry merytorycznej posiadającej wiedzę i doświadczenie w sektorze kosmicznym — naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej (...)” jest krzywdzące wobec pracowników zatrudnionych w PAK, ponieważ podważa ich kompetencje i osiągnięcia.</p> <p>1. Mając na uwadze powyższe OPZZ negatywnie opiniuje projekt ustawy o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej w części dotyczącej spraw pracowniczych i stwierdza, że realizacja większości zakładanych w projekcie ustawy celów jest możliwa bez wprowadzania rewolucyjnych zmian personalnych i destabilizacji Polskiej Agencji Kosmicznej.</p>	<p>pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników (Dz.U. z 2016 r. poz. 14714). Oszacowanie liczby pracowników, z którymi nie zostaną przedłużone umowy o pracę możliwe będzie po wejściu w życie ustawy.</p> <p>Zawarte w uzasadnieniu informacje dotyczące zatrudnienia w Polskiej Agencji Kosmicznej dotyczą dostosowania struktury zatrudnienia w Agencji do realizacji jej zadań poprzez wykwalifikowaną kadrę merytoryczną posiadającą wiedzę i doświadczenie w sektorze kosmicznym - naukowym, przemysłowym lub administracji publicznej. Powyższe, w opinii projektodawcy, w żaden sposób nie podważa kompetencji i osiągnięć aktualnie zatrudnionych pracowników Agencji.</p>
3	08.08.2017	Pani Teresa Dobrzańska – Piechowska – Wiceprezes Federacji Porozumienie Zielonogórski	<p>W związku z przekazaniem do konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej, Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie” nie zgłasza uwag.</p>	Opinia przyjęta. Brak uwag PZ.
4	10.08.2017	Pan Paweł Wojtkiewicz – Prezes, Związek Pracodawców Sektora Kosmicznego	<p>Komentując odpowiednie zapisy w projekcie ustawy (art. 2), Związek Pracodawców Sektora Kosmicznego pozytywnie ocenia proponowane zmianę w kontekście pilnej potrzeby rozwiązania niekorzystnej sytuacji opisanej powyżej. Ministerstwo Rozwoju, zgodnie z Uchwałą Nr 6 Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2017 r., jest odpowiedzialne za wykonanie Polskiej Strategii Kosmicznej (PSK) oraz koordynuje prace Międzyresortowego Zespołu ds. Polityki Kosmicznej w Polsce. Wydaje się, że proponowane rozwiązanie zapewni efektywną współpracę Agencji z ministrem właściwym ds. kosmicznych (tzw. <i>Space Ministrem</i>) i</p>	

		<p>pozwole na lepsze wykorzystanie środków Europejskiej Agencji Kosmicznej oraz umożliwi szybsze uruchomienie Krajowego Programu Kosmicznego.</p> <p>Jednocześnie ZPSK pragnie zwrócić uwagę, że do zadań agencji kosmicznych państw członkowskich ESA, w tym Niemiec, Francji, Włoch czy Zjednoczonego Królestwa, ale także Kanady, Holandii, Norwegii, Rumunii oraz Szwecji należy m.in.: promocja rozwoju i koordynacja działalności kosmicznej; wspieranie badań naukowych; finansowanie krajowych programów rozwoju technologii kosmicznych i technik satelitarnych; współprezentowanie poszczególnych krajów na forach międzynarodowych, w tym w kontaktach z ESA, innymi agencjami kosmicznymi, instytucjami europejskimi oraz organizacjami międzynarodowymi.</p> <p>Oznacza to, że agencje kosmiczne krajów członkowskich ESA, mimo podległości pod resorty nauki, gospodarki czy przemysłu, posiadają dużą niezależność merytoryczną oraz znaczne uprawnienia finansowe. Zwyczajowo, również prezesi agencji kosmicznych pełnią rolę przewodniczących delegacji do Europejskiej Agencji Kosmicznej, a ich pracownicy są delegatami do poszczególnych komitetów i rad programowych ESA. W tym kontekście proponowane brzmienie art. 3 ust. 2 pkt 4 nie jest w opinii Związku optymalne, gdyż nierozwiązuje bardzo ważnego problemu, jakim jest niewątpliwie prowadzenie kontaktów z ESA na poziomie roboczym przez różne ministerstwa. Projekt proponowanych zmian nie rozwiązuje również problemu funkcjonowania wielu ośrodków decyzyjnych (ministerstwa, agencje) w sprawach dotyczących rozwoju technologii kosmicznych w Polsce.</p> <p>Ponadto w art.3 ust. 2 pkt 4 warto byłoby wymienić także taką organizację, jak: Europejskie Obserwatorium Południowe (ESO), o której jest mowa w Polskiej Strategii Kosmicznej.</p> <p>W opinii ZPSK nadzorowanie działalności PAK przez ministra właściwego ds. gospodarki wiąże się również z zapewnieniem odpowiednich ram współpracy pomiędzy poszczególnymi resortami w sprawach dotyczących sektora kosmicznego. Pragniemy zaznaczyć, że działania Agencji nadzorowanej przez Ministerstwo Rozwoju, powinny wciąż obejmować kwestie</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W odniesieniu do art. 3 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy, projektodawca przychylił się do uwagi ZPSK uwzględniając w treści przepisu także organizację pn. Europejskie Obserwatorium Południowe (ESO). Art. 10 ust. 1 i 2 projektu ustawy z założenia nie stanowią ograniczenia pozycji wiceprezesów Agencji, a działania Agencji nadzorowanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki nadal będą obejmować kwestie</p>
--	--	---	---

		<p>związane z rozwojem nauki oraz obronnością i bezpieczeństwem państwa. W tym kontekście ograniczenie pozycji wiceprezesów Agencji (art. 10, ust. 1 i 2 wg. proponowanych zmian) może w znaczny sposób ograniczyć rolę Agencji w tych obszarach.</p> <p>Związek Pracodawców Sektora Kosmicznego popiera proponowaną zmianę art. 1 pkt 3. dotyczącą przeniesienia siedziby PAK z Gdańska do Warszawy, która jest faktycznie usankcjonowaniem obecnej sytuacji. Zdaniem ZPSK realizacja zadań Agencji wiąże się z koniecznością stałej współpracy z administracją rządową i utrzymywaniem bliskich kontaktów międzynarodowych. Ponadto, centralne położenie geograficzne stolicy ułatwi instytutom naukowo-badawczym oraz podmiotom przemysłowym współpracę z PAK oraz udział w wydarzeniach, debriefingach, konferencjach i warsztatach organizowanych z myślą o branży kosmicznej. ZPSK pragnie jednak podkreślić, że nowa struktura organizacyjna Agencji powinna w maksymalny sposób wykorzystać już nagromadzony potencjał znajdujący się w siedzibie Agencji w Gdańsku.</p> <p>ZPSK pragnie również odnieść się do art. 3 ust. 2 pkt 10 ustawy w obecnie projektowanym brzmieniu: <i>sprawowanie nadzoru nad działalnością kosmiczną polskich podmiotów, zgodnie z odrębnymi przepisami</i>. Pragniemy zwrócić uwagę, że jest to w obecnym stanie prawnym regulacją przedwczesną, co może rodzić problemy interpretacyjne. Punkt ten, zasadniczo powinien zawierać odniesienie do konkretnego aktu prawnego definiującego „działalność kosmiczną” z zaznaczeniem, że przez taką działalność należy rozumieć działalność w rozumieniu takiego właśnie odrębnego aktu prawnego. Jest to o tyle ważne, że „działalność kosmiczna” w potocznym rozumieniu (w języku naturalnym) przyjętym wśród potencjalnych adresatów tego przepisu — uczestników polskiego sektora kosmicznego - może oznaczać również działalność naziemną nie polegającą na wykonywaniu jakichkolwiek działań w przestrzeni kosmicznej. Nie miałoby też uzasadnienia legislacyjnego odnośnie tego sformułowania do Artykułu VI <i>Układu o zasadach działalności państw w zakresie badań i użytkowania przestrzeni kosmicznej łącznie z Księżycem i innymi ciałami niebieskimi, sporządzonego w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 27 stycznia 1967 r.</i></p>	<p>związane z rozwojem nauki oraz obronnością i bezpieczeństwem państwa, tak jak to ma miejsce w innych krajach ESA posiadających agencje kosmiczne podlegające ministrom odpowiedzialnym za politykę kosmiczną.</p> <p>Odnosząc się do opinii ZPSK w zakresie potrzeby przeniesienia siedziby PAK z Gdańska do Warszawy (art. 1 pkt. 3 projektu ustawy), projektodawca podziela pogląd, zgodnie z którym nowa struktura organizacyjna Agencji powinna w maksymalny sposób wykorzystać już nagromadzony potencjał znajdujący się w dotychczasowej siedzibie Agencji w Gdańsku.</p> <p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Odnosząc się do kwestii ujętych w art. 1 pkt 3 projektu ustawy (art. 3 ust. 2 projektu ustawy zmienianej, w szczególności art. 3 ust. 2 pkt 10), dotyczących działań Polskiej Agencji Kosmicznej (dalej: Agencja) w obszarze „sprawowania nadzoru nad działalnością kosmiczną polskich podmiotów” uprzejmie informuję, iż przedmiotowy przepis został usunięty z projektu ustawy. Kwestie te będą stanowić przedmiot regulacji w ustawie o <i>działalności kosmicznej oraz Krajowym Rejestrze Obiektów Kosmicznych (KROK)</i>.</p>
--	--	---	---

		<p>(Dz.U. 1968 Nr 14 poz. 82), skoro akt ten nie definiuje „działalności kosmicznej”, ani też nie podaje żadnych pozwalających zachować pewność prawa parametrów przestrzeni kosmicznej, którymi adresat polskiej krajowej normy prawnej, w tym i przede wszystkim właściwy organ — Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej — mógłby się posłużyć. O ile można się spodziewać, że w najbliższym czasie zostaną wydane właściwe przepisy zawierające właściwe definicje legalne ww. pojęcia, nie ma pewności, że nastąpi to wcześniej lub równocześnie z uchwaleniem i opublikowaniem obecnie przygotowywanej ustawy o zmianie ustawy o PAK.</p> <p>ZPSK proponuje, aby punkt ten lub inna jednostka redakcyjna projektowana w jego miejsce wskazywały jedynie ogólnie na „[...] wykonywanie innych zadań w zakresie określonym w przepisach odrębnych” albo też zawierały wyraźne odniesienie do aktu prawnego definiującego „działalność kosmiczną” z zachowaniem wymogów art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Związek Pracodawców Sektora Kosmicznego uprzejmie wskazuje nieścisłość w art. 3 ust. 2 pkt 14 - w tej chwili w projekcie ustawy są w nim wyszczególnione trzy podpunkty.</p> <p>Natomiast Cel Szczegółowy nr 3 Polskiej Strategii Kosmicznej ma wskazane cztery kluczowe kierunki, z których w projekcie komentowanej ustawy brakuje technologii raketowych.</p> <p>Sugeruje się zatem, ujednoczenie nowych zapisów w ustawie z już przyjętą strategią.</p> <p>Związek Pracodawców Sektora Kosmicznego pragnie również zaznaczyć, że proponowane zmiany w ustawie o Polskiej Agencji Kosmicznej, nie obejmują kilku ważnych kwestii dotyczących funkcjonowania PAK i pośrednio sektora kosmicznego w Polsce. ZPSK zachęca do wprowadzania w projekcie ustawy regulacji zapobiegających powstawaniu sytuacji, w której Agencja przez dłuższy czas funkcjonuje bez prezesa. Odpowiednie regulacje w tym zakresie są wielce wskazane. Ponadto, niezmiernie ważnym zagadnieniem, nieporuszonym w projekcie ustawy, jest kwestia możliwości uruchamiania przez PAK konkursów i przydzielania grantów z własnego budżet podmiotom zewnętrznym. Ma to ogromnie znaczenie, szczególnie w kontekście implementacji</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W trakcie trwania konsultacji międzyresortowych MON nie zgłosił zapotrzebowania na technologie raketowe.</p> <p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W projekcie ustawy wprowadzone zostały regulacje zapobiegające powstawaniu sytuacji, w której Agencja przez dłuższy czas funkcjonuje bez Prezesa (art. 8) oraz zapisy umożliwiające Agencji udzielanie pomocy finansowej (dodatkowy ust 5 w ust 2).</p>
--	--	--	---

			<p>Krajowego Programu Kosmicznego. Obecnie PAK nie posiada odpowiednich mechanizmów umożliwiających prawidłową realizację tego programu.</p> <p>Wysoce wskazane byłoby także wprowadzenie, przy okazji zmiany ustawy o PAK odpowiednich zapisów dotyczących finansowania sektora kosmicznego (w szczególności składki do ESA) w ramach jednej pozycji budżetowej, a nie poprzez różne ministerstwa, jak to ma miejsce do tej pory.</p>	<p>W odniesieniu do kwestii finansowania sektora kosmicznego (w szczególności składki do ESA) w ramach jednej pozycji budżetowej, uprzejmie informuję, że przedmiotowa sprawa leży poza zakresem projektowanych zmian w ustawie.</p>
5	02. 02. 201 8	UOKiK (uwaga przekazana w trybie roboczym)	<p>W art. 3 ustawy zmienianej zmianie uległa treść nowo dodanych ust 5 i 6. Proponowane brzmienie:</p> <p>„5. Agencja może udzielać pomocy, w tym finansowej, stanowiącej pomoc publiczną lub pomoc de minimis.</p> <p>6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania pomocy publicznej lub pomocy de minimis, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeznaczenie pomocy, 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, 3) sposób kumulowania pomocy, 4) maksymalne wielkości pomocy <p>- z uwzględnieniem celów polityki naukowej, naukowo-technicznej, innowacyjnej lub obronnej państwa oraz wymagań dotyczących dopuszczalnej pomocy publicznej lub de minimis określonych w przepisach prawa unijnego.”;</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

Warszawa, 22 listopada 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1118.2017/10/MRz

dot.: RM-10-178-18 z 19.11.2018 r.

Pan Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej oraz ustawy o działach administracji rządowej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pani Jadwiga Emilewicz
Minister Przedsiębiorczości i Technologii

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego przeznaczenia, warunków i trybu udzielania niefinansowego
wsparcia przez Polską Agencję Kosmiczną**

Na podstawie art. 3a ust. 6 ustawy z dnia 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 601, 1669 i) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania niefinansowego wsparcia, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy z dnia 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej, zwanej dalej „ustawą”, przez Polską Agencję Kosmiczną, zwaną dalej „Agencją”, w ramach:

- 1) pomocy publicznej, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 651/2014”,
- 2) pomocy *de minimis*, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 1407/2013”,
- 3) pomocy niestanowiącej pomoc publicznej i pomocy *de minimis*
– w celu realizacji przez Agencję zadań określonych w art. 3 ust 2 pkt 8, 12–14 ustawy.

§ 2. Niefinansowe wsparcie, o którym mowa w § 1, udzielane jest przez Agencję, z przeznaczeniem na:

- 1) szkolenia;
- 2) doradztwo;
- 3) udział w targach, misjach gospodarczych oraz innych wydarzeniach.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

- 1) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia nr 651/2014;
- 2) mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć odpowiednio mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo spełniające kryteria określone w art. 2 załącznika I do rozporządzenia nr 651/2014;
- 3) dużym przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo niespełniające kryteriów uznania za mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo;
- 4) do celów ustalenia dopuszczalnego pułapu pomocy *de minimis* dla jednego przedsiębiorcy rozumie się jedno przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

§ 4. Pomoc *de minimis* może być udzielona jednemu przedsiębiorcy przez Agencję, jeżeli wartość tej pomocy łącznie z wartością pomocy *de minimis*, pomocy *de minimis* w rolnictwie i pomocy *de minimis* w rybołówstwie jaką otrzymał w roku podatkowym, w którym ubiega się o pomoc oraz w dwóch poprzednich latach podatkowych nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 200 000 euro, a w przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie transportu drogowego towarów – 100 000 euro.

§ 5. Pomoc publiczna nie może być udzielona przez Agencję przedsiębiorcy:

- 1) pomoc publiczna nie może zostać udzielona ani wypłacona przedsiębiorcy, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc przyznaną przez Rzeczpospolitą Polską za niezgodną z prawem oraz rynkiem wewnętrznym;
- 2) znajdującemu się w trudnej sytuacji, o którym mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia nr 651/2014.

§ 6. 1. Pomoc publiczna nie może być udzielona przez Agencję w przypadkach, o których mowa w art. 1 ust. 2, 3, 4 lit. c oraz ust. 5 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

2. Pomoc *de minimis* nie może być udzielona przez Agencję w przypadkach, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

§ 7. 1. O pomoc publiczną oraz pomoc *de minimis* udzielaną przez Agencję może ubiegać się przedsiębiorca, w tym przedsiębiorca wchodzący w skład konsorcjum naukowego.

2. Wniosek o udzielenie pomocy publicznej lub pomocy *de minimis* w imieniu konsorcjum naukowego, w skład którego wchodzi co najmniej jeden przedsiębiorca, może złożyć jednostka naukowa będąca organizacją prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę, o której mowa w art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014.

§ 8. Pomoc publiczna udzielana przez Agencję podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, jeżeli jej wielkość przekracza progi, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt d–e oraz n rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

§ 9. 1. Pomoc publiczna i pomoc *de minimis*, w przypadku której można wyodrębnić koszty kwalifikowalne, podlega sumowaniu z inną pomocą, udzieloną danemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, i nie może przekroczyć maksymalnej kwoty lub maksymalnej intensywności pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*.

2. Pomoc publiczną i pomoc *de minimis*, w przypadku której nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, można łączyć z każdą inną pomocą, w przypadku której można wyodrębnić koszty kwalifikowalne.

3. Pomoc publiczną i pomoc *de minimis*, której nie przyznano w odniesieniu do konkretnych kosztów kwalifikowalnych lub której nie można przypisać do takich kosztów, można łączyć z inną pomocą, w przypadku której nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, do najwyższego łącznego progu finansowania ustalonego zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 651/2014 lub zgodnie z decyzją przyjętą przez Komisję Europejską.

§ 10. Pomoc publiczna oraz pomoc *de minimis* są udzielane przedsiębiorcy, który złożył pisemny wniosek o udzielenie pomocy przed rozpoczęciem działalności lub prac nad projektem.

Rozdział 2

Pomoc na szkolenia

§ 11.1. Pomoc na szkolenia jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnione są warunki ustanowione w niniejszym rozdziale i w rozdziale 1.

2. Pomocy nie przyznaje się na szkolenia prowadzone przez przedsiębiorstwa w celu przestrzegania obowiązkowych norm krajowych w zakresie szkoleń.

3. Za koszty kwalifikowalne uznaje się:

- 1) koszty zatrudnienia wykładowców poniesione za godziny, podczas których wykładowcy uczestniczą w szkoleniu;
- 2) koszty operacyjne wykładowców i uczestników szkolenia bezpośrednio związane z projektem szkoleniowym, takie jak koszty podróży, koszty zakwaterowania, materiały

bezpośrednio związane z projektem, amortyzacja narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby projektu szkoleniowego;

- 3) koszty usług doradczych związanych z projektem szkoleniowym;
- 4) koszty personelu osób szkolonych i ogólne koszty pośrednie (koszty administracyjne, wynajem, koszty ogólne) poniesione za godziny, podczas których osoby szkolone biorą udział w szkoleniu.

4. Intensywność pomocy nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych. Intensywność pomocy można zwiększyć maksymalnie do 70% kosztów kwalifikowalnych w następujący sposób:

- 1) o 10 punktów procentowych w przypadku szkoleń dla pracowników niepełnosprawnych lub znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji;
- 2) o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa i o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa.

5. W przypadku pomocy przyznawanej w sektorze transportu morskiego jej intensywność może zostać zwiększona do 100% kosztów kwalifikowalnych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- 1) uczestnicy szkolenia nie są aktywnymi członkami załogi, lecz dodatkowymi członkami załogi; oraz
- 2) szkolenie jest prowadzone na pokładzie statków zarejestrowanych w rejestrach unijnych.

Rozdział 3

Pomoc na usługi doradcze

§ 12.1. Pomoc na usługi doradcze jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnione są warunki ustanowione w niniejszym rozdziale i w rozdziale 1.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty usług doradczych świadczonych przez doradców zewnętrznych.

4. Usługi takie nie mają charakteru ciągłego ani okresowego, nie są też związane ze zwykłymi kosztami operacyjnymi przedsiębiorstwa, takimi jak rutynowe usługi doradztwa podatkowego, regularne usługi prawnicze lub reklama.

Rozdział 4

Pomoc na udział w targach, misjach gospodarczych oraz innych wydarzeniach

§ 13.1. Pomoc na udział w targach, misjach gospodarczych oraz innych wydarzeniach jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnione są warunki ustanowione w niniejszym rozdziale i w rozdziale 1.

2. Za koszty kwalifikowalne uznaje się koszty wynajmu, budowy i obsługi stoiska wystawowego podczas uczestnictwa przedsiębiorstwa w danych targach lub danej wystawie.

3. Intensywność pomocy nie przekracza 50 % kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 5

Pomoc *de minimis*

§ 14.1. Do kosztów kwalifikowalnych objętych pomocą *de minimis* zalicza się koszty:

- 1) usługi doradczej;
- 2) szkolenia;
- 3) podróży służbowych pracowników przedsiębiorcy uczestniczącego w targach, misjach gospodarczych lub programie wspierającym rozwój na rynkach zagranicznych w zakresie i według stawek określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju;
- 4) transportu i ubezpieczenia osób i eksponatów w związku z udziałem w targach i misjach gospodarczych;
- 5) rezerwacji miejsca wystawowego na targach, opłaty rejestracyjnej za udział w targach oraz wpisu do katalogu targowego;
- 6) organizacji stoiska wystawowego na targach lub wystawie;
- 7) reklamy w mediach targowych;
- 8) udziału w seminariach, kongresach i konferencjach;
- 9) organizacji pokazów, prezentacji i degustacji produktów w zakresie promocji marki produktowej;
- 10) informacyjno-promocyjne projektu.

§ 15.1. Pomoc *de minimis* nie przekracza 85% wartości kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w § 14.

2. Jeżeli *de minimis* jest udzielana razem z pomocą, wówczas stosuje się intensywność odpowiednią dla pomocy stanowiącej główne przeznaczenie w projekcie.

3. Jeżeli pomoc *de minimis* jest udzielana razem z pomocą, a pomoc *de minimis* stanowi główne przeznaczenie w projekcie, wówczas dla kosztów objętych pomocą *de minimis* stosuje się intensywność określoną w ust. 1.

Rozdział 6

Pomoc niestanowiąca pomocy publicznej

§ 16. Aby udzielana pomoc nie stanowiła pomocy publicznej oraz pomocy *de minimis*, należy zapewnić, że nie będzie udzielona na warunkach korzystniejszych niż rynkowe lub nie będzie mieć charakteru selektywnego.

Rozdział 7

Tryb udzielania wsparcia

§ 17. 1. Niefinansowe wsparcie, o którym mowa jest w § 1 udzielane jest w trybie konkursowym, na podstawie złożonego wniosku.

2. Ogłoszenie o konkursie Agencja zamieszcza na stronie internetowej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz informację o jego wielkości w rozumieniu art. 2 załącznika I do rozporządzenia nr 651/2014;
- 2) opis projektu, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia jego realizacji;
- 3) lokalizację projektu;
- 4) wykaz kosztów projektu;
- 5) wskazanie formy pomocy.

4. Wniosek o udzielenie pomocy może zawierać inne elementy niż wskazane w ust. 3, określone w ogłoszeniu o konkursie.

5. Do wniosku o udzielenie pomocy wnioskodawca załącza:

- 1) w przypadku pomocy publicznej – informacje dotyczące wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz informacje o otrzymanej pomocy publicznej albo oświadczenie o nieotrzymaniu pomocy, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 2) w przypadku pomocy *de minimis*:
 - a) wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis*, pomocy *de minimis* w rolnictwie i pomocy *de minimis* w rybołówstwie, jakie otrzymał w roku podatkowym, w którym ubiega się o pomoc oraz w dwóch poprzednich latach podatkowych, albo oświadczeń o wielkości

pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,

b) informacje niezbędne do udzielenia pomocy *de minimis*, dotyczące w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

6. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa Agencja.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

§ 18. 1. Pomoc jest udzielana do końca okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 58 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

2. Pomoc *de minimis* jest udzielana do końca sześciomiesięcznego okresu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER

PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie przeniesienia planowanych wydatków budżetowych określonych w ustawie
budżetowej na rok 2018**

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej oraz ustawy o działach administracji rządowej (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa przeniesienie planowanych wydatków budżetowych między częściami budżetu państwa: część 16 - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów i część 20 – Gospodarka.

§ 2. Przenosi się planowane wydatki budżetowe z części 16 – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, dział 730 - Nauka, rozdział 73012 – Działalność Polskiej Agencji Kosmicznej, paragraf 257 – Dotacja podmiotowa i paragraf 622 – Dotacja celowa w kwocie zł do części 20 – Gospodarka, dział 730 - Nauka, rozdział 73012 – Działalność Polskiej Agencji Kosmicznej, paragraf 257 – Dotacja podmiotowa i paragraf 622 – Dotacja celowa.

§ 3. Szczegółowy podział planowanych wydatków między częściami 16 i 20, o których mowa w § 2, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...)

Szczegółowy podział planowanych wydatków budżetowych między częściami 16 i 20

Część	Dział	Rozdział	Paragraf	Wyszczególnienie	Kwota w zł	
					zmniejszenia	zwiększenia
1	2	3	4	5	6	7
16				Kancelaria Prezesa Rady Ministrów		
	730			Nauka		
		73012		Działalność Polskiej Agencji Kosmicznej		
				Dotacja		
20				Gospodarka		
				Nauka		
				Działalność Polskiej Agencji Kosmicznej		
				Dotacja		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾

z dnia

w sprawie nadania statutu Polskiej Agencji Kosmicznej

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 601, 1669 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Polskiej Agencji Kosmicznej nadaje się statut, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER
PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie nadania statutu Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. poz. 861), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 7 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Kosmicznej oraz o działach administracji rządowej (Dz. U. poz. ...).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Przedsiębiorczości
i Technologii
z dnia ... (poz.)

STATUT POLSKIEJ AGENCJI KOSMICZNEJ

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

§ 1. Polska Agencja Kosmiczna, zwana dalej „Agencją”, działa na podstawie ustawy z dnia 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 601, 1669 i), zwanej dalej „ustawą” oraz niniejszego statutu.

Rozdział 2

Struktura wewnętrzna Agencji

§ 2. 1. Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej, zwany dalej „Prezesem”, kieruje Agencją przy pomocy:

- 1) nie więcej niż dwóch wiceprezesów;
- 2) głównego księgowego Agencji;
- 3) dyrektorów oddziałów terenowych;
- 4) dyrektorów komórek organizacyjnych, o których mowa w § 3 ust. 1.

2. Prezes wyznacza zastępującego go wiceprezesa.

3. Wiceprezes zastępujący Prezesa wykonuje zadania Prezesa podczas jego nieobecności lub czasowej niemożności wykonywania przez niego obowiązków.

§ 3. 1. W skład Agencji wchodzi komórki organizacyjne właściwe do spraw:

- 1) organizacyjno-administracyjnych;
- 2) Krajowego Programu Kosmicznego;
- 3) kontrolnych,;
- 4) finansowo-księgowych;
- 5) prawnych;
- 6) inwestycji;
- 7) zasobów ludzkich;
- 8) międzynarodowej współpracy naukowej;

9) informacji i promocji.

2. W skład Agencji wchodzi ponadto:

- 1) oddział terenowy w Gdańsku obejmujący swoim zasięgiem terytorialnym województwa: zachodniopomorskie, pomorskie, warmińsko-mazurskie, podlaskie, lubuskie, wielkopolskie, kujawsko-pomorskie, łódzkie i mazowieckie;
- 2) oddział terenowy w Rzeszowie obejmujący swoim zasięgiem terytorialnym województwa: dolnośląskie, opolskie, śląskie, świętokrzyskie, małopolskie, lubelskie i podkarpackie.

2. Prezes może tworzyć samodzielne stanowiska pracy lub zespoły problemowe o charakterze stałym lub doraźnym, określając nazwę, skład osobowy zespołu, zakres zadań i tryb pracy.

3. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres zadań komórek organizacyjnych, a także szczegółowy tryb pracy Agencji określa regulamin organizacyjny nadany przez Prezesa.

§ 4. 1. Pracami oddziału terenowego kieruje dyrektor oddziału terenowego.

2. Prezes powołuje dyrektora oddziału terenowego spośród osób, które spełniają wymogi, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy.

3. Prezes odwołuje dyrektora oddziału terenowego w przypadkach, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy.

§ 5. 1. Komórką organizacyjną Agencji kieruje dyrektor powoływany przez Prezesa spośród osób spełniających wymogi, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1–5, 7 ustawy.

2. Prezes odwołuje dyrektora komórki organizacyjnej w szczególności w przypadku:

- 1) niewykonywania albo nieprawidłowego wykonywania obowiązków dyrektora komórki organizacyjnych;
- 2) zaprzestania spełniania jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1.

§ 6. W Agencji mogą być zatrudnione osoby, które spełniają wymogi, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy.

Rozdział 3

System kontroli wewnętrznej

§ 7. Prezes jest odpowiedzialny za zorganizowanie i prawidłowe działanie kontroli wewnętrznej, a także za należyte wykorzystanie wyników kontroli.

§ 8. Czynności kontrolne w zakresie swojego działania wykonują:

- 1) Prezes, wiceprezesi;

2) inni pracownicy Agencji w ramach posiadanych upoważnień.

§ 9. Kontrola wewnętrzna polega na badaniu:

- 1) czynności w toku ich wykonywania i stanu faktycznego realizacji zadań, pod względem legalności, gospodarności, celowości i rzetelności oraz ich udokumentowania;
- 2) rzeczywistego stanu rzeczowych i materialnych składników majątkowych oraz prawidłowości ich zabezpieczenia przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub innymi szkodami.

§ 10. Kontrola wewnętrzna obejmuje wszystkie komórki organizacyjne Agencji.

§ 11. Podstawą podjęcia czynności kontrolnych przez pracowników Agencji jest imienne upoważnienie udzielone na piśmie przez Prezesa.

§ 12. Kontrolujący podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli wyniki kontroli mogą dotyczyć jego praw lub obowiązków albo praw lub obowiązków jego małżonka, krewnych i powinowatych bądź innych osób bliskich, a także jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do bezstronności kontrolującego. Czynności kontrolne nie mogą być podjęte przed rozstrzygnięciem przez Prezesa sprawy wyłączenia tych osób z udziału w kontroli.

§ 13. Wyniki kontroli stanowią dla Prezesa podstawę do podejmowania czynności zapobiegających powstaniu nieprawidłowości oraz usunięcia uchybień stwierdzonych w toku kontroli.

§ 14. Sposób i tryb przeprowadzania kontroli wewnętrznej Prezes określi w regulaminie kontroli.